

AKPINAR

Kasım - Aralık 2010

Yıl: 5

ISSN: 1306 - 3731

3 TL

30.
Sayı

KÜLTÜR SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

Dergiler Dosyası

www.akpinardergisi.com

AKPINAR

Kültür Sanat ve Edebiyat Dergisi

Yıl: 5 Sayı: 30 / Kasım - Aralık 2010 ISSN: 1306-3731

SAHİBİ ve GENEL YAYIN YÖNETMENİ

İsmail ÖZMEL
ismailozmel@hotmail.com
ismailozmel1@gmail.com

YAYIN KURULU

İsmail ÖZMEL
Murat SOYAK
İsmail SARIKAYA

DANIŞMA KURULU(HAKEM HEYETİ)

Prof. Dr. Abdulkadir YUVALI (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ali Berat ALPTEKİN (Selçuk Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet UĞUR (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Esma ŞİMŞEK (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Nevzat ÖZKAN (Erciyes Üniversitesi)
Prof. Dr. Ahmet BURAN (Fırat Üniversitesi)
Prof. Dr. Pervin ÇAPAN (Muğla Üniversitesi)

YAZIŞMA VE YÖNETİM YERİ

Yeni Çarşı İş Merkezi B Blok Nu. 1/5 NİĞDE
Telefon: 0.388 213 12 50 Belgegeçer: 0.388 233 35 45

ABONE ÜCRETİ

Sayısı: 3 TL
Yıllık Abone Bedeli: 20 TL
Resmî Abone Bedeli: 40 TL
Yurtdışı Abone Bedeli: 30 Avro
Posta Çeki: 5145515 (İsmail ÖZMEL)

GRAFİK & TASARIM

Nilay PEKER ERSAN

BASIM YERİ

Karan Ofset

Mezbaha Cad. Yavuz Apt. No: 36/B • NİĞDE
Tel: 0.388 233 66 22 Belgegeçer: 0.388 233 88 11

Dergiye gönderilen yazı ve şiirler basılsın basılmasın geri verilmez. Dergimize gönderilecek yazıların başlığı 12 punto, alt başlıklar ve muhtevası 11 punto olarak word sayfasında yazılıp diskette yazışma adresimize posta ile veya el-mek adresimize gönderilmesi gerekmektedir. Dergimizde yayımlanan yazıların sorumluluğu yazarlarına aittir. Yayın kurulu gerekli gördüğünde yazılarda değişiklik yapabilir.

İÇİNDEKİLER

- 3 YOL AKLIMA DÜŞER (Şiir)
İsmail ÖZMEL
- 3 SONSUZLUK YOLCUSU (Şiir)
Ali İhsan KOLCU
- 4 LALE ÜSTÜNE (Şiir)
Abdullah SATOĞLU
- 4 ÖZLEDİĞİM BAHAR GELİYOR (Şiir)
Özer MERAL
- 5 DÖRT ODAYDI İSTEDİĞİM (Şiir)
Fatih ÇELİK
- 5 GİZLİDİR (Şiir)
Ali Rıza KAŞIKÇI
- 6 AKPINAR EDEBİYAT KÜLTÜR, SANAT
DERGİSİ HAKKINDA İSMAİL ÖZMEL İLE
SÖYLEŞİ
Murat SOYAK
- 12 NİĞDE'DE DERGİCİLİK
Uğur ARIBAŞ
- 18 ANADOLU'NUN UZUN SOLUKLU MEKTEP
DERGİSİ "ERCİYES"
Yaşar ELDEN
- 22 BERCESTE AYLIK KÜLTÜR SANAT
EDEBİYAT DERGİSİ
Bekir OĞUZBAŞARAN
- 23 RİZE'DE MAVİ YEŞİL DERGİSİNİ
YAYIMLAMAK...
Hasan ÖZTÜRK
- 28 KAYSERİ TÜRK OCAĞI DERGİSİ
Ahmet Vehbi ECER
- 33 MESELESİ OLAN DERGİ: İKİ YAYIN ÜZERİNE
DURUM DEĞERLENDİRMESİ İSTANBUL BİR
NOKTA DERGİSİ
Mustafa CELEP
- 39 ÇEMEN ŞİİR DERGİSİ
Kadir ÖZDAMARLAR
- 41 DERGİLER, BİZİ DOYURAN İKLİM
İsmail ÖZMEL
- 44 DERGİLERİN ŞİİR, EDEBİYAT VE SANATA
KATKILARI...
Osman BAŞ
- 49 ELAZIĞ DERGİLERİ
R. Mithat Yılmaz
- 55 Dizin

Sevgili Akpınar Okuyucuları,

DERGİLER, TÜRK EDEBİYATININ AYNALARI

Dünyada bir güzel, güzeller içinde en güzel, bin elinde bin ayna, Bin aynada bir suret, süslenir boy atar, aynalarda rengârenk bizim edebiyatımız var.

Yansıtır hüccetini, şiir, roman, hikâye, deneme, güçlü anlatım, farklı söyleyiş, güç katar her kalem dergi sayfalarında.

Çınar büyür dev olur, 300 milyona zevk olur, birleşir bütün kalpler, heyecanla el ele, doruklarda esen rüzgâr, aynı dille söyleşir, aynı sözle dertleşir, bu ummanın adı dergilerde yaşar.

Kuytulardaki sükûnet senin iklimin, ruhları doyuran, ruhları dinlendiren. Senin sesin şelalelerde, ışıltın güzel kılar, aynalarda senin endamın, rüzgârında taranır saçlar. İkliminde yeşerir otlar, yüce duygular, hayallere yol verir doruklardaki görüntün.

Milyonlar bir nakış gibi sayfa sayfa seni terennüm eder, hafızalarda senin mısraların, bin elinde bin ayna dedim eksik oldu. Türkçe konuşan her ferdin elinde bir ayna, bakıyor kendini buluyor, bakıyor Türk Edebiyatını görüyor, dergi sayfalarında, baştanbaşa Anadolu'da.

Kültür, sanat, edebiyat dergileri, çileli yolun yolcuları, gönlünüzde bu dilin, bu edebiyatın sevgisi, aşkı oldukça, bütün zahmetler zevke dönüşür.

Dergiler bu kadar anlamlı, bu kadar gönül okşayıcı, bu kadar doyurucu, emeği geçenleri kutluyorum.

Türkçe ve Türk edebiyatı için nefes tüketen, kalem eskiten bu kadar gönüllü, elli yıl önceden bugüne bir sunum yapsa, bizim nesil şöyle bir birikimi teslim aldı. Elli yıla varan (1960-2010) bir gayretin sonunda Türkçe ve Türk Edebiyatı; yayınlanan eserler, dergiler, gazeteler ve halkın katkılarıyla; bu noktaya geldi. Sonucu nasıl buluyorsunuz? Dese, sizin cevabınız ne olur? Olumlu mu, olumsuz mu? İşte bütün mesele buradadır.

Dergilerimiz ve onların cefakâr yayıncıları; hiçbir ayrım yapmadan; hepimizi saygıyla selamlıyorum. İyi yoldayız, çünkü kalplerimiz Türk Edebiyatı ve Türkçe sevgisinde birleşiyor, daha güzelini, daha iyisini yapmaya çalışıyoruz.

30. SAYI İÇİN BİRKAÇ SÖZ:

Beş yaşını doldurduğumuz bu sayıda iki bölüm var. Birinci bölümde İsmail Özmel, Ali İhsan Kolcu, Abdullah Satoğlu, Özer Meral, Fatih Çelik, Ali Rıza Kaşıkçı'nın şiirleri, ikinci bölümde **Dergiciliğimiz** üzerine: Murat Soyak'ın İsmail Özmel'le Söyleşisi, Uğur Arıbaş, Yaşar Elden, Bekir Oğuz Başaran, Hasan Öztürk, Ahmet Vehbi Ecer, Mustafa Celeb, Kadir Özdamarlar, İsmail Özmel, Osman Baş ve Mithat Yılmaz güzel yazıları ile özel sayımızı süslemişlerdir.

Her derginin bir hikâyesi vardır, sevdalıları, dostları vardır. Çilesini çekenler, çileye talip olanlar ve bu çileyi paylaşanlar, zevk haline getirmeye çalışanlar vardır. Sonuçta bir eser doğuyor, bugüne ve yarınlara seslenen, asıl önemli olan bu sonuçtur.

Emeği geçenlere, kalem tutan ellere, okuyan gözlere, selam ve saygı bizden, şevkiniz ve heyecanınız hiç eksilmesin, hoşça kalın, sağlıklılıkla kalın.

İSMAİL ÖZMEL

SONSUZLUK YOLCUSU

Çok eski çağlardan geliyorum
Bir denizin kıyısında durmuş saatim
Hoyratça harcadığım ılgılığım
Beyhûde yankılanır hüznün kuyularında

Çok eski çağlardan geliyorum
Suların kıyılara söylediği şarkıları
bilirim
Sarhoş tayfaların aslında içmediklerini
Ve dağlarda bilge çobanların sırlarını
bilirim
Kurtların kuşlara dediklerini

İliklerime sinmiş eski aşk öyküleri
Bir yarım elmayım, hem bir kanlı
hançerim
Bir yüreğe saplanmalıyım elbet
Toprağım dört mevsim meyveye durur
Öldüğüm ve dirildiğim yerlerde.

Çok eski çağlardan geliyorum
İçimde yalnızlığın sarkacı, eylül!
Damıtır damla damla sarhoşluğumu
Zamanı sayıklar ölüm yüzü bir kadın
Acıdan bir sarnıç kalır
Fırtınası saklı sulardan.

Çok eski çağlardan geliyorum
Heybemde bir taze yürek
Bir elâ göz ormanında
Ballar balını buldum
Gül dikmeye gidiyorum
Kovanım yağma olsun.

Çok eski çağlardan geliyorum
Hâl diliyle anla beni
Gül dikmeye gidiyorum.

Ali İhsan KOLCU

YOL AKLIMA DÜŞER

Yol aklıma düşer
En olmadık zamanda.
Aklımı çeler bir vuslat demi.
Beni çağıran hakikat
Göz kırpan bir sevgili.

Yol aklıma düşer
Gerçekle yüz yüze zaman.
Kimi beyin dehlizlerinde bir kuyumcu
Kimi mavi ufukta bir ressam.

Yol aklıma düşer
Hakikatin peşinde insan.
Bir tefekkür, bir arayış
Bir özlemdir yağmurla buluşan.

En olmadık zamanda
Sen dertlere derman ararken
Bir teselli çıkar karşına,
Selamlarsın sabah aydınlığını.

İsmail ÖZMEL

LÂLE ÜSTÜNE

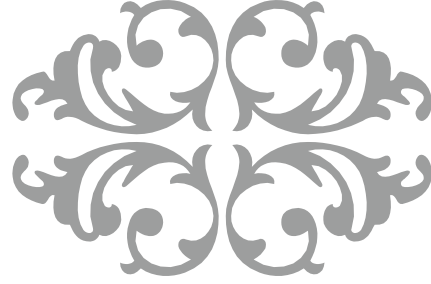
*Ne mateme ne de melâle benzer
Bir türkü tutturdum lâle üstüne.
Elif elif ism-i Celâl'e benzer
Bir türkü tutturdum lâle üstüne.*

*Açar mihrapda ilâhî lâleler
Sırr-ı Hüdâ'dır billâhi lâleler
Şevk verir rûha derin gulguleler
Bir türkü tutturdum lâle üstüne*

*Etmış İstanbul'u ihyâ Ahmed Hân
Âb-ı hayat akar her şadırvandan
Çırağan vakti coşup Emirgan'dan
Bir türkü tutturdum lâle üstüne*

*Lâle lâle mâbet süsleyen çini
Andırır demlenen ak güvercini.
Bir sebile döker gibi içini
Bir türkü tutturdum lâle üstüne.*

*Gülümser devr-i Sâdâbâd'dan Nedim
El yarine gül der; ben lâle dedim.
Yâr üstüne mi nedir; bilemem;
Bir türkü tutturdum lâle üstüne...*

Abdullah SATOĞLU**Özlediğim Bahar Geliyor**

*İşte özlediğim
Bahar geliyor.
Yağmurlar yağacak
Alnıma damlalar düşecek
Yine senden
uzak bekleyeceğim
Aşkım Aşkım
çayırklar gibi yeşerecek.
Bir türkü başlayacak baharla
Gün ortasında ışıklar yanacak
Gözüm dallarda
Aklım sende
Gönlüme Gönlüme
Hasretin dolacak
Sen bahardan da baharsın
Gördüğüm baharların en güzeli
Sen içimde açan çiçek
Sende bilirim bütün mevsimleri
İşte özlediğim bahar geliyor
Yağmurlar yağacak
Alnıma damlalar düşecek
Yine senden uzak bekleyeceğim
Aşkım Aşkım
çayırklar gibi yeşerecek.*

Özer Meral

DÖRT ODAYDI İSTEDİĞİM

*Etmedim hiçbir kağıt parçasına itibar,
Hayatımda senden başka kimim var?
Gönlümün kalemi sadece seni yazar,
Sahip olduğun dört odaydı istediğim...*

*Şiddetli bir yağmur soğuk bir gece,
Hayatta kalmaktı tek gayem sadece,
Ölüm yaklaşırken bana ince ince,
Sığınacağım dört odaydı istediğim...*

*Neden farklı ki simaların bakışı,
Göremezler çehremde bahardaki kışı,
Huzur damlalarıydı bana gözyaşı,
Sessizce ağlayacağım dört odaydı
istediğim...*

*Ne yalanlarla örülü sahte bir hayat,
Ne de uğruna edeceğim bir şey bir
feragat,
Çarpsın kalbim senin aşkınla fakat,
Mutlu olacağım dört odaydı istediğim...*

*Yalanmış aşk sevgi cihanda meğer,
Can çekişirmiş erdemler birer birer,
Hayat manasız gelir sen yoksan eğer,
Rahatça ölebileceğim dört odaydı
istediğim...*

Fatih Çelik

GİZLİDİR

*Gizlidir ölü, gizlidedir mezar,
Maşuk dün-u dünyadan bizar
Mecnun neden böyle ahu zar
Onun da sırrı, Leyla'da gizlidir.*

*Çökünce gök, yarılınca bu yerler
Kalkınca mezardan şerefli neferler
Kimler yanacak, kimler terler
Onun da sırrı, Mevla'da gizlidir.*

*Ol Yaradan yeryüzünü kılmış hasır
Şaşmamış hesap geçmiş kaç asır
Bunca hesaptan acep kim mubassır
Onun da sırrı, Arş-ı âlâ da gizlidir.*

*Âlemler âlemler her biri ayrı derya
Sen uykudasın bunların hepsi rüya
Kaçınıcı yaşına bastı bu koca dünya
Onun da sırrı, kal-u belâ da gizlidir.*

*Günaha doymaz, esir olmuş bedenler
Ateşe doyacak mı bilmem, bedenler
Ne zaman patlar, kirlenmiş kefenler,
Onun da sırrı, ı feryad-ı sala da gizlidir.*

*Rızam akıl sır erdiremedi bu işe
Gem vuramadı bu fütursuz gidişe
Zaman zaman dalar, tatlı bir düşe
Onun da sırrı, rengi- elâ da gizlidir.*

Ali Rıza Kaşıkçı

AKPINAR EDEBİYAT KÜLTÜR, SANAT DERGİSİ HAKKINDA İSMAİL ÖZMEL İLE SÖYLEŞİ

Murat SOYAK

1) Akpınar dergisi yayın hayatına nasıl başladı, o günlerin hikâyesini anlatırmısınız?

İsmail ÖZMEL: İnsan ruhunun derinliklerinde iz bırakan bir takım olaylar, a-nılar ve gözlemler vardır. Seyahatin bir noktasında durup düşünme ihtiyacı duyulur. İşte böyle bir düşünme anında, bir edebiyat dergisi niye çıkarmıyorum diye kendi kendime sordum. Bu duygu öyle köksüz ve aniden ortaya çıkmış bir duygu, bir karar değildi. Biraz eskilere dalınca, hafızam beni, Lise son sınıfta “İbre” adı ile iki arkadaşım ile beraber çıkardığımız duvar gazetesine kadar götürdü. İlk şiirimin yayınlandığı Türk Sanatı Dergisi, isim babası olduğum Kemal Ural beyin İstanbul’da çıkardığı “Şule” dergisi ve Niğde’deki “Selçuk” adlı aylık dergi denemesi bir bir gözlerimin önünden geldi geçti. Demek ki şuur altındaki bir birikim Akpınar olarak içime tekrar doğdu.

Bu karar üzerine benim yazıhanede İsmail Özmel, Nedim Bakırcı, İsmail Sarıkaya, Kibar Ayaydın, İbrahim Çoban’la bir toplantı yaptık, isim konusunda benim teklifimi uygun gördüler. Söz dergi kapak başlığı nasıl olsun sorusuna geldi. Niğde Üniversitesi Resim bölümü öğretim üyesi İbrahim Çoban, birkaç çalışma yapayım gelecek toplantıda konuşur kararlaştırırız dedi. Derginin bugünkü başlık yazısı onun eseridir.

Dergi çıkarmak deyince aklıma gerçekleşmiş veya gerçekleşmemiş dergi çıkarma serüvenleri geldi. Bilmem bilir misiniz Ahmet Hamdi Tanpınar bir dergi çıkarmayı düşünmüş, adını bile koymuş “Dünyam”. İnci Enginün ve Zeynep Kerman’ın beraber hazırladıkları “Tanpınar’la Başbaşa” (Dergah yayınları. İstanbul, s:35)

Adlı eserde “12 Temmuz 1953’te ‘Avrupa kompleksinden’ kurtulduğuna göre ‘bir mecmua çıkarıp faal yazıya’ başlamayı ‘tek’ ümidi olarak gören Tanpınar ölümünden bir yıl önce bile Dünyam adlı bir dergi çıkarmayı hayal etmektedir:

“Gün geçtikçe bir mecmua çıkartmak ihtiyacı beliriyor. Aylık bir mecmua. Her gün bir mevzu üzerinde bir yazı... Kendi fikirlerim, kendi görüşüm, kendi şiirlerim. Adı

Dünyam. Bayram ertesi çıkartma şartlarını arayacağım. 32 sayfa.... İhtiyarlamamak ve ölmek için tutunabileceği tek çare.”

Tanpınar'ın çıkarmayı ümit ettiği Dünyam adlı dergi vesilesiyle ulaştığı duygu yoğunluğunu tasavvur ediniz. İhtiyarlamamak ve ölmek için tutunacak bir dal haline gelen dergi.

Her derginin macerasında böyle tarifsiz duygular, hayaller ve gerçekler vardır.

Yahya Kemal'in daveti üzerine evini Büyükkada'ya nakleden Ziya Gökalp çevresinde toplanan kalem sahipleri ile birlikte bir dergi çıkarmaya karar verirler ve adının ne olması gerektiği sorulunca Yahya Kemal 'Mecmua' teklifinde bulunur ve Ziya Gökalp başına bir YENİ kelimesini ilave edelim demesi üzerine derginin adı 'Yeni Mecmua' olmuş. İlk sayısı 12 Temmuz 1917'de yayınlanmış. Zamanın, Fuat Köprülü dâhil, en seçkin yazarlarını konuk etmiş, yazılarını yayınlamış.

Akpınar zamanlama olarak da zamanında doğan dergilerden birisidir. Çok seçkin kalemler yazdı ve yazıyor. İlk iki yıl yardımlaşma gayet iyi gitti, birçok öğretim üyesi dostumuz, yazarımız yazıları, sayfa düzeni gibi konularda yardımcı oldular. Sonra hayat şartları herkesi asli görevine çekti ama Akpınar şair ve yazar dostların manevi desteği ile yayın hayatını sürdürdü. Bize coşku veren duygular, zaman içinde birer tefekkür kaynağı oldular ve bu havanın ilhamıyla eserler vücut buldu. Edebiyat, biraz da, varlığını hissetme ve hissettirme sanatı değil mi?

2) Dergiye 'Akpınar' isminin verilmesi nasıl gerçekleşti yahut neden 'Akpınar' ?

İsmail ÖZMEL: Biz toplum olarak muhafazakar düşüncüyü ön planda tuttuğumuzu söyleriz ama günlük hayatımızda uymayız, hatta düşünmek fiilinin ne anlama geldiği bile sözde kalır. Muhafazakâr düşünce, geliştirici iyi gidişlerin, iyi hareketlerin, birleştirici ve bütünleştirici kazanımların devamı anlamındadır. Devamlılık kavramı biraz bize yabancıdır. Tek istisnası devlet kurmaktaki ve yaşatmaktaki maharetimiz. Bilmem bu tezime katılır mısınız?

İkinci handikabımız, bütün hataları ve yanlış düşünceleri başkaları, bizim dışımızdakiler yapar ama biz ve bizim çevremiz hata yapmaz. Mavi göğün altında ne kadar gerçek varsa onu biz biliriz ama bizden başkaları asla bilemez. Böyle bir kısır döngü fikir hayatımızı uzun zaman işgal etmiştir. Ama şimdi ufuklar daha aydınlık olmalıdır diyorum. Fikir ve kültür hayatımız adı konmuş veya konmamış bir takım varsayımlarla doludur. Bir denememde, konuştuklarımızın %40'ı yanlış veya mesnetsiz, %20'si gerçek dışı, geriye %40 kalıyor, demiştim. Uzun yorumlara ihtiyaç

gösteren bir paragraf açtık, bir başka vesile ile bu noktalara tekrar dönelim ne dersiniz?

1934-1941 yılları arasında Niğde’de Akpınar adlı bir dergi; birleşik sayılarla birlikte; 61 sayı ve her sayı 16 sayfa olarak yayınlanmıştır. Şimdi eski Niğde ile ilgili yapılan çalışmaların tek yazılı kaynağının bu dergi olduğunu çokları bilmez. Bu ismin dergi adı olarak yaşatılmasının; münderecatını yakından bilen bir kişi olarak; bir mahzuru olamazdı. Kaldı ki Akpınar Niğde’nin güzel bir yaylasının adıdır. Yer ismi olması da bana cazip geldi. Toplantıda verdiğim izahlar tasvip gördü ve Akpınar’da karar kıldık. İyi de yaptığımızı şimdi daha iyi anlıyorum. Kaldı ki Akpınar; duru ve aydınlık pınar sularını hatırlatması bakımından da, besleyici ve büyütücü anlamların odağı olan; güzel bir kelimedir, güzel bir isimdir.

3) ‘Akpınar’ dergisinin hedefleri, gayesi hakkında konuşalım isterseniz. ‘Akpınar’ niçin var?

İsmail ÖZMEL: Akpınar Türk Diline ve Edebiyatına, düşünce dünyamıza hizmet için vardır. Harid Fedai “Akpınar, Anadolu’nun atar damarıdır, (22.08.2009) diye yazdı. Nazım Hikmet Polat “ Ulviyet daima zor olandır ve onu talep edenler de her zaman pek az sayıda ama daima bulunacaktır. Başka söze ne hacet örneği elinizde!” diyerek Akpınar’ın 4. sayısında Akpınar’a emeği geçenleri yüreklendiriyordu.

Harid Fedai’nin veciz deyişi ile “Akpınar Anadolu’nun atar damarıdır” ve ayrım yapmadan, bütün Türkiye’yi kucaklamaktadır.

Hayatının önemli bir bölümünü okuyarak, düşünerek ve yazarak geçiren bir insan için; bir dergi yayınlamak; büyük bir imkân demektir. Şiirlerini ve düşüncelerini okuyucu ile paylaşmak. Ne büyük bir mutluluk. Buna ilaveten, diğer kalem sahiplerinin de şiir ve yazılarını okuyucuya ulaştırmak; genç kabiliyetlerin ellerinden tutmak, eserlerini yayınlamak; elbette güzel bir hizmettir.

Kısaca söylemek gerekirse Akpınar bir ihtiyaçtan doğmuştur ve işlevini de yerine getirmeye çalışıyor.

4) Türkiye’de son dönemde edebiyat, kültür, sanat dergileri çoğaldı. Bu sevindirici bir gelişme. ‘Akpınar’ dergisinin geçen zaman içinde gerçekleştirdiği işler, çalışmalar nelerdir?

İsmail ÖZMEL: Dergi, “dermek” fiilinden kopup gelen bir isimdir. Edebiyat mahsullerinin; dergi çerçevesine sığacak kadarını; derleyip bugünün ve yarının okuyucularına, araştırmacılarına ulaştırmak, güzel bir hayaldir ama gerçeğe yakın bir hayaldir. Bunun yanında yazmak hevesi ve gayreti içinde olan yazar ve şair adaylarının eserlerini yayınlarak; edebiyatımıza yeni isimleri kazandırmak Akpınar’ın bir görev olarak kabul ettiği; önemli bulduğu konulardır.

Akpınar yayınladığı yazılar, şiirler ve denemelerle; dilimiz ve edebiyatımızın güzelliklerini; günlük konuşma konuları haline getirmeye çalıştığını söyleyebilirim. Şehir, kültür ve medeniyet konularındaki yorumlarla okuyucunun dikkatlerini bu noktalara çekmiş ve bize güç veren iltifatlar, bu konuları yazmaya devam etmemizi sağlamıştır.

Kendi kendime soruyorum, okuyucu Akpınar’ı eline alınca okumaya değer kaç yazı, kaç şiir bulabilmektedir? Bize gelen dergilerden bir kısmını incelerken kendi kendime aynı soruyu tekrarlıyorum. Bu dergide okunmaya değer, dikkatleri üzerine çeken kaç yazı vardır? Konusu bilinen bir konu olsa bile, ona yeni bir bakış, yeni bir yorum getirebilmiş kaç yazı vardır? Böyle bir konuda, isabetli bir yorumda, bir beyanda bulunmak için de oldukça çok yazının dikkatle okunması gerekir. Bu dikkatlerin boşa gitmemesi için de bir tenkit yazısına vücut vermelidir diye düşünüyorum. Edebiyatımızın ve dergiciliğimizin en büyük ihtiyacı objektif bir değerlendirmeden, objektif bir münekkitten yoksun bulunmasıdır. Ben dergicilik yönünden bazı noktalara dikkatleri çekerek, tenkidin küçük bir örneğini vermek istiyorum.

Yeni dönemin dergilerinden bir kısmı sadece Türkiye’yi değil bütün insanlığı şekillendirmeye çalışıyor gibi yazılar kaleme alıyor. O kadar ütöpik hayallere takılıyor ki, bir dergi, beş on yazı ile bütün bunları nasıl gerçekleştirecek diye şaşıyorum. Bir kısmı da yeni bir medeniyetten bahsediyor, yepyeni bir medeniyet kuracakmış, olamaz mı? Niye olmasın?... Böyle bir medeniyet tasavvurunun zemininde medeniyet kavramının onlarca yorumuna ve bu konuların şekillenmesine imkân verecek bir kazanıma ihtiyaç vardır. Bütün bunlar 20-30 yıllık araştırma ve birikimlere ihtiyaç duyuran konular. Elbette insanların hayale de ihtiyaçları vardır ama bu hayalin dayandığı bir kültür zemini olması gerekir. Bu zemin kültür ve bilgi zemini ve hepsini üzerinde yaşatan vatan zemininin kavranması ve hiçbir hayalde unutulmaması gereken temel bir unsurdur. Adamlar sanki bir vatanda yaşamıyorlar ve VATANIN MARUZ KALDIĞI ZORLUKLARDAN HABERSİZ, toplumun MEVCUT DURUMU VE PROBLEMLERİNİ GÖRMEZDEN GELEREK HAYALE DALMAK, NE

DERECE AKILLICA BİR DAVRANIŞTIR? Düşünülecek, konuşulacak, araştırılacak birçok kültür, dil ve edebiyat meselemiz, şiddete yönelen bir kısım toplumun çözüm isteyen sosyal meseleleri ortada dururken bütün dünyaya nizam vermeye kalkmak ne derece isabetli bir tercihtir.

Mesela “biz aykırıyoruz” “edebiyatla haylazlığımızı tatmin ediyoruz” diyor bir muhterem yazar. Aykırı olmak mevcutların hiçbirini tatminkâr bir seviyede ve noktada değil, biz hepsine karşıyız ve hepsini biz düzeltiriz gibi bir manayı bu ifadeden çıkarmak mümkün gibi geliyor bana. Düzeltemedikten, doğru olanı ve güzel olanı gösteremedikten sonra, aykırı olmak ne anlama gelir bilemiyorum?

Tabii ki herkes düşüncelerini rahatlıkla ifade edecektir. Ama mademki bir zaman dolduruluyor ve zihni faaliyette bulunuluyor, emek veriliyor, bütün bunların bir semeresi olmalı, söylediği, işaret ettiği bir aydınlık nokta bulunmalı diye düşünüyorum.

Beş yılı doldurduğumuz 30. sayı ELİNİZDE. Bu beş yıl içinde; ilk sayı 68 sayfa ve diğer her sayı 44 sayfa, 30 (56 s.) sayıda demek ki 1356 sayfalık bir eser ortaya çıkmıştır. Her sayıda ortalama 15 yazar ve şairin eseri varsa siz hesap ediniz ne kadar düşünceyi ve güzellikleri sayılara depolamışız. Bugün olmazsa yarınlarda bu yazılar okunacak ve bazıları yeni yazıların ve yeni yorumların konusu olacak. Akpınar böyle bir güzelliğin adıdır.

Akpınar'ın ödüllü hikâye yarışması, şiir yarışmaları ve okullarda kültür ve edebiyat etkinlikleri olmuştur. Okullarımızdaki edebiyat ve sanat etkinliklerinin bir kısmı sayfalarımızda yer almıştır.

2010 Yılı Uluslararası 9. Karacaoğlan Şelale Şiir Akşamları etkinliklerinde; Nail Tan, Prof. Dr. Nazım Hikmet Polat, Hayrettin İvgin, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'inden oluşan jüri üyeleri “İsmail Özmel'e(Akpınar Dergisi), “Türk Dili ve Edebiyatına yaptığı hizmetlerden dolayı, 2010 yılı Karacaoğlan Özel Ödülü'nün” verilmesini uygun görmüşler ve Tarsus Belediyesi adına Belediye Başkanı Burhanettin Korkmaz da; bu plaketi takdim etmiştir. Şelale Şiir akşamlarının Tarsus ve yurdumuz için ne kadar güzel ve doyurucu bir çalışma ve bu ödülün bize güç veren bir şevk kaynağı olduğunu da belirtmeliyim.

5) 'Akpınar' dergisine emek veren, gönül veren edipler hakkında konuşalım. 'Akpınar'ın akışı için, derginin yaşaması için kimler emek verdi?

İsmail ÖZMEL: Dergide yazı ve şiirleri yayınlanan bütün kıymetli yazar ve şairlerimizin desteklerine saygı duyuyor, hepsine teşekkür ediyorum. Akpınar'ın birinci sayısında yazıları ve şiirleri yayınlanan yazar dostlarımızın kulaklarını çınlatmak geçiyor aklımdan: Birinci Sayı "Akpınar Üzerine Birkaç Söz" başlığı ile İsmail Özmel'in takdim yazısı, sırası ile Ercan Alkaya, Ahmet Sıvacı, Nevzat Özkan, Nedim Bakırcı, Ali İhsan Kolcu, Muzaffer Akkuş, Ülkü Güven(Şiir), A. Vehbi Ecer, Ahmet Büyükakkaş, Ali İhsan Kolcu, İsmail Sarıkaya, Kibar Ayaydın, İsmail Özmel(Şiir), Faruk Yılmaz, Kibar Ayaydın, Murat Soyak yazıları ve şiirleri ile birinci sayımızı süslemişlerdir.

Akpınar'ın 29. sayısında: Taha Akyol, Yaşar Çağbayır, Özer Meral(Şiir), Ahmet Vehbi Ecer, İbrahim Ağâh Çubukçu(Şiir), Vedat Ali Tok, İsmail Özmel, Ahmet Sıvacı, Sergül Vural(Şiir), İsmail Sarıkaya, Murat Soyak, Asif Rüstemli, Abdülkadir Güler ve Osman Aytekin'in(Şiir) yazıları ve şiirleri yayınlanmıştır. Akpınar'ın bütün sayılarını süsleyen yazar ve şairlerimizi imkân olsa da burada adlarını bir bir saysak.

6) 'Akpınar' Niğde'de bütün zorluklara karşın 2006 yılından bu yana yayınını sürdüren bir edebiyat, kültür, sanat dergisi. Dergi yayıncılığı hakkında yaşanan sorunlar, zorluklar ve çözüm önerileri hakkında neler söylersiniz?

İsmail ÖZMEL: Anadolu'da dergi çıkarmak; bir anlamda çileye razı olmak anlamına gelmektedir. Ama sıkıntı çekmeden, gayret göstermeden mutluluğa ulaşmak da mümkün değildir. Gönüllü olarak bu yola çıktığımıza göre her türlü naza ve serüvene gülerek mukabele etmek durumundayız. Bu SERGİ BİZİM, EDEBİYAT PAZARINA ÇIKMIŞIZ, ELBETTE BAZI ZORLUKLAR OLACAKTIR. Cahit Sıtkı Tarancı vari diyorum ki, hepsi kabulümüz tek gün eksilmesin penceremizden.

Tiyatrolar, filimler ve diğer sanat etkinliklerinin desteklenmesi gibi dergiler de desteklenebilir. Bunu devlet veya Özel Teşebbüs, sivil toplum kuruluşları yapabilir.

Ama zorluklarla mücadele, çalışmalara özenilecek bir anlam kazandırmaktadır. Sağlık ve yazarlarımızın ve şairlerimizin teveccühü ve vefalı okurlarımızın maddi ve manevi destekleri bizi mutlu etmektedir.

7) 'Akpınar' dergisinin ömrü uzun ve bereketli olsun. Bu söyleşi için teşekkür ederim. 26.10.2010

İsmail ÖZMEL: Ben de size teşekkür ederim.

NİĞDE'DE DERGİCİLİK

Uğur ARIBAŞ

Baş döndürücü bir hızla gelişen medya dünyasının önemli bir parçasını hiç şüphesiz dergi yayıncılığı oluşturuyor. Ülkemizde seksenli yıllarda yayınlanan birkaç popüler dergi ile ivme kazanan sektör günümüzde vazgeçilmez bir iletişim mecrasına dönüştü. Hayatın her alanını kapsayan dergiler peş peşe yayınlanmaya başlandı, birçoğu kurumsallaştı ve markalaştı. Çağın gereklerine paralel olarak internet üzerinden yayınlanan dergilere bile rastlamak mümkün oldu.

Sektördeki gelişim yerel dünyada da etkisini gösterirken özellikle 2000 yılından sonra yerel kaynaklı dergilerin sayısında hızlı bir artış gözlemlendi. Bu rüzgardan kısmen nasiplenen şehirler arasında Niğde de yer aldı. Özellikle 2006 yılından itibaren kent genelinde yayınlanan dergiler dikkat çekmeye başladı. Ardı ardına yayınlanmaya başlayan dergiler Niğde’de dergicilik ve habercilik ihtiyacını giderip Niğde kamuoyunu kültürel yönden beslemeye gayret ederken görsellik olarak da ulusal dergileri aratmayacak kaliteye ulaştı.

Niğde’nin Cumhuriyet tarihindeki bilinen ilk dergisi 1934 yılında Halkevi tarafından yayınlanmaya başlanan “Akpınar” dır. Hazırlık aşamasındayken, Niğde’yi ziyaret eden Atatürk’e bile bahsedilen dergi o dönemin Niğde’sini sade bir dille anlatmaktadır.

Başkent Niğde Vakfı tarafından 1995 yılından beri yayınlanan “NİĞDEmiz” dergisi günümüzün Niğde dergileri arasında en köklü olanıdır. 19 Kasım 1994 tarihinde Başkent Niğde Vakfı haber bülteni olarak çıkan ilk çalışmanın ardından her yönüyle tam bir dergi niteliğine Haziran 1995 yılındaki yayın ile erdi. Şu an 75. sayısına ulaşan ve iki ayda bir yayınlanan dergi yaklaşık 14 yıldır istikrarlı bir şekilde yayın hayatını sürdürmekte ve vakıfla birlikte ülke genelindeki Niğdeliler’e hitap etmektedir.

Bilindiği kadarıyla bu tarihten sonra birkaç okul dergisi ve 2000-2001 yıllarında birkaç sayı yayınlanan “Genç Kardelen” dışında dergi niteliğinde herhangi bir yayına rastlanmamaktadır. Genç Kardelen ilk sayılarından sonra ara verdiği yayın hayatına yedi yıl sonra 2007’de yeniden devam etmeye başladı. Dergi yeniden yapılanmayla iddialı bir şekilde yayınını sürdürmeyi amaçlıyor. Ulusal alanda yayın hayatını sürdürme gayretindeki dergi bunu yayın kadrosu ile de göstermektedir.

2004 yılına gelindiğinde ise Remide-Yılmaz Atabek Anadolu Lisesi’nin dergisi “Genç Bakış” yayın hayatına başladı. O dönemde iki ayda bir yayınlanan genel kültür, edebiyat ve birikim dergisi Genç Bakış, bir okul dergisinden öte eğitim ve kültür alanlarındaki çalışmaları ile kısa sürede dikkat çekmeyi başardı. Gerek konuları gerekse hitap ettiği kesimin genişliği dolayısıyla farkını ortaya koyarak yerel dergicilikte adeta bir çığır açan Genç Bakış, toplumun birçok kesiminin takdirini toplarken yeni sayıları merakla beklenir hale geldi. Niğde içinde markalaşan dergi Niğde dışında da çok seçkin adreslere ulaşmaya başladı. Genç Bakış’ın oluşturduğu bu atmosfer Niğde’de yepyeni bir gündem oluşturdu. Bundan sonra hem okul dergilerinde hem de edebiyat, haber, kültür, ticaret dergilerinde hızlı bir artış meydana geldi. Niğde’deki matbaalara adeta gün doğarken kalite yarışından dolayı baskısı il dışında yaptırılan dergiler bile oldu.

2006’nın ilk aylarında kültür, sanat ve edebiyat dergisi “AKPINAR” okuyucuya merhaba dedi. Niğde’nin yaylalarından birinin adı verilen ve Cumhuriyet tarihindeki ilk Niğde dergisi ile aynı adı taşıyan Akpınar kültür hayatımızın bir ihtiyacını karşılamayı amaçlıyor. Türkiye çapındaki tanınmış edebiyatçıları ve şairleri bünyesinde barındıran dergi iki aylık periyotlarla yayınlanıyor. 30. Sayısına ulaşan Akpınar istikrarlı yayın çizgisini devam ettiriyor.

Yine aynı yılın Ocak-Şubat aylarında Niğde Ticaret Odası’nın “ticaret” isimli dergisi yayın hayatına başladı. Halen yayınlarına devam eden dergi Niğde’nin ticari yaşamına ve sorunlarına ışık tutuyor.

2006’nın Haziran ayında bu kez kültür ve yaşam dergisi “Niğde Gelişim” yayınlanmaya başladı. Farklı konuları ve özgün mizanpajı ile dikkat çeken dergi kısa sürede Niğde dışında da adından söz ettirmeye başladı. Niğde’yi sınırları dışına taşımak, daha kaliteli ve düzeyli yayıncılığa öncülük etmek, dergi kültürünü

insanlara aşlamak ve şehir dışındaki Niğdeliler'in bir nebze de olsa memleket hasretini gidermek amacıyla yayın hayatına başlayan, hedefini; Niğde'nin gelişime açılan penceresi olmak yönünde belirleyen Niğde Gelişim iki aylık periyotlarla yayın hayatına devam ediyor.

2007 yılına gelindiğinde ise "her zaman doğruya PARALEL" isimli dergi okurlarıyla buluştu. Küçük bir değişiklikle "yeni bir dünya için geçmişe ve geleceğe PARALEL" ismini alan haber ağırlıklı dergi yayınlanmaya devam ediyor.

Niğde'nin dergi kültürünü zenginleştiren bir diğer yayın "KAPADOKYA Atılım" da 2007 yılında çıkmaya başladı. Dergi birkaç sayıdan sonra yayın hayatına ara verdi.

Niğde'de yöresel ve kişisel dergiler de bu camiada kendine yer buldu. Bunların en önemlisini hiç şüphesiz gazeteci Fatih Kızılkaya'nın çıkardığı "Diyar-ı Cennet Hacıbeyli" isimli dergi oluşturmaktadır. Gerek konuları gerekse görselliği ile profesyonel bir dergi niteliğindeki Hacıbeyli, 152'yi bulan sayfa sayısı ile de kitap konumuna geldi.

2010 yılında ise Niğde Belediyesi büyük bir kültür hizmetine imza atarak kendi dergisini yayınlamaya başladı. Yerel kültür ve yaşam dergisi Dört Mevsim Niğde üç aylık periyotlarla okurlarının karşısına çıkıyor. Bünyesinde geniş yazar kadrosu barındıran dergi gerek konuları gerekse tasarımı ile ulusal dergilerle yarışacak kapasitede yayın hayatına devam ediyor. Geniş dağıtım ağı ile de Niğde'nin dünyaya ve ülkeye tanıtımında önemli bir hizmet görüyor.

Bunların yanında okul dergiciliği de ciddi bir gelişme gösterdi. Niğde'deki okulların büyük çoğunluğu kendi dergilerini çıkararak kentte oluşan dergi kültürünün devamını sağladı.

Dergi çıkarmak kadar devamını getirmek de zor ve önemli bir konudur. Dergilerin yaşamını sağlayan imkanların kısıtlı olduğu Niğde'de kalıcı olmanın bir yolu da yayıncıların birbirini tanıması ve birbirlerinden faydalanmasıdır.

GENÇ BAKIŞ

Sahibi : Remide-Yılmaz Atabek Anadolu Lisesi
Genel Yayın Yönetmeni: Uğur Arıbaş
İçerik : Eğitim-Kültür
İlk Yayın Tarihi : Ekim 2004
Yayın Periyodu : 6 ay
Adres : Remide-Yılmaz Atabek Anadolu Lisesi NİĞDE
Web : www.atabeklisesi.meb.k12.tr
E-Posta : atabeklisesi@hotmail.com
Tel : 0 388 2310010

AKPINAR

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni-(27. sayıdan sonra) : İsmail Özmel
Genel Yayın Yönetmeni: Dr. Nedim Bakırcı(27 sayı)
İçerik : Kültür-Sanat-Edebiyat
İlk Yayın Tarihi : Ocak-Şubat 2006
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres : Yeni Çarşı İş Merkezi B Blok Nu: 1/5 NİĞDE
Web : www.akpinardergisi.com
E-Posta : ismailozmel@hotmail.com
E-Posta : ismailozmel1@gmail.com
Tel : 0.388 213 12 50 • Faks: 0.388 233 35 45

NİĞDE GELİŞİM

Sahibi : Tekten Basın Yayın Ltd. Şti. adına H. Süha Tekten
Genel Yayın Yönetmeni: H. Süha Tekten
İçerik : Kültür-Yaşam
İlk Yayın Tarihi : 19 Haziran 2006
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres : İstasyon Cad. 33/ C Tekten Ofset NİĞDE
Web : www.nigdegelisim.com
E-Posta : gelisim@nigdegelisim.
Tel : 0 388 2333401

PARALEL

Sahibi : Hacer Topçu
Genel Yayın Yönetmeni: Harun Dik
İçerik : Haber
İlk Yayın Tarihi : 2007
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres : Yeni Çarşı İş Merk. C Blok Kat:1 No:1 NİĞDE
Web : www.paraleldergisi.net
E-Posta : paraleldergisi@hotmail.com
Tel : 0 388 2330271

KAPADOKYA ATILIM

Sahibi : Ali Osman Sayın
Genel Yayın Yönetmeni: Süleyman Tuzcu
İçerik : Haber-Kültür
İlk Yayın Tarihi : 2007
Yayın Periyodu : 2 aylık
Adres : Hamle Gazetecilik ve Matbaacılık NİĞDE
E-Posta : kapadokya.atilim@gmail.com
kapadokya.atilim@hotmail.com
Tel : 0 388 2133692

DÖRT MEVSİM NİĞDE

Sahibi : Niğde Belediyesi adına Faruk Akdoğan
Genel Yayın Yönetmeni: Ahmet Köseoğlu
İçerik : Yerel Kültür-Yaşam
İlk Yayın Tarihi : 2010
Yayın Periyodu : 3 ay
Adres : Niğde Belediyesi
Web : www.nigde.bel.tr
Tel : 0 388 2323550

NİĞDEMİZ

Sahibi : Başkent Niğde Vakfı adına Musa Balaban
Yazı İşleri Müdürü : Kemal Erdağ
İçerik : Kültür-Haber
İlk Yayın Tarihi : Haziran 1995
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres :Başkent Niğde Vakfı G.M.K. Bul. No:55/1 06570
Maltepe/ANKARA
Web : www.baskentnigdevakfi.com
E-Posta : nigdevakfi@windowlive.com
Tel : 0 312 2317991

GENÇ KARDELEN

Sahibi : Hayrullah Eraslan
Genel Yayın Yönetmeni: Hayrullah Eraslan
İçerik : İlim-Kültür-Sanat-Edebiyat
İlk Yayın Tarihi : 1997
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres : Yeni Çarşı Erdem İşh. Kat:4 No:8 NİĞDE
Web : www.genckardelen.com
E-Posta : genckardelendergisi@hotmail.com
Tel : 0 388 2130003

TİCARET

Sahibi : Niğde Ticaret ve Sanayi Odası adına Serdar Ecemiş
Yazı İşleri Müdürü : Şevket Katırcıoğlu
Editör : Gülsevil Ozan
İçerik : Ticari yaşam
İlk Yayın Tarihi : Ocak-Şubat 2006
Yayın Periyodu : 2 ay
Adres : Niğde Tic. ve San. Odası Bankalar Cad. No:17 NİĞDE
Web : www.nitso.org.tr
E-Posta : nigdetso@tobb.org.tr
Tel : 0 388 2335501

ANADOLU’NUN UZUN SOLUKLU MEKTEP DERGİSİ “ERCİYES”

Yaşar ELDEN*

Yazı hayatımızda, “Anadolu Dergiciliği” ve “Anadolu Gazeteciliği” gibi tanımlamalara sık sık rastlarız veya kullanırız.

Bu tespitleri yaparken ortaya konulan önemli ölçütler vardır. Bunlardan bir tanesi yayınlanabilecek edebi yazıdır. Bir tanesi, ilan bulabilmektir. Bir tanesi de, aksatmadan aidatlarını verecek abone bulabilmektir. Bunların yanı sıra, dağıtım ve posta işlemleri de, konunun niteliğini ortaya koyar.

İşte; bu hususları dikkate alarak, Anadolu’da yayın hayatını sürdüren gazete, dergi, radyo ve hatta televizyonların mevcut durumlarını ve ait oldukları topluma katkılarını değerlendirebiliriz.

Edebiyat dünyamızda, bu tür sınıflandırmalar hep yapılmıştır. Bundan sonra da yapılacaktır. Çünkü başta İstanbul olmak üzere, Ankara ve İzmir bünyesinde barındırdığı eğitilmiş insan sayısı, mevcut Üniversitelerin sayısı ve kişi başına düşen milli gelir dikkate alındığında, önemli avantajlara sahip oldukları ortaya çıkacaktır.

1983 – 1991 yılları arasında Kayseri İl Halk Kütüphanesinde, 1991 – 1994 yılları arasında da Erciyes Üniversitesi Merkez Kütüphanesi Süreli Yayınlar Bölümünde görev yaptım. Özellikle, Erciyes Üniversitesindeki görevim sırasında, akademisyenlerin yararlanmaları için kuruluşun abone olduğu bilimsel yayınlar içerisinde, enteresan bibliyografik bilgiler ortaya çıkıyordu.

Bunlardan bir tanesi; yayınların yaşı (ömrü) yani kaç yıldan beri yayınlandıklarıyla ilgili rakamlardı. Bir diğeri, bu tür yayınların güçlü kuruluşlar haline dönüşmüş oldukları. Bir diğeri, önemli kuruluşlardan ilan alabiliyor olmaları ve en önemlisi de, dünya standartlarına ulaşmış ve ciddi denilebilecek miktarlarda abonelik ücretlerinin olmasıydı.

Bu yayınlar içerisinde; sağlık alanında Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere, Almanya, Fransa, mühendislikte İngiltere, Almanya, Norveç, hukuk alanında Fransa,

Almanya, İngiltere, gazetecilik, sinema ve televizyon alanlarında genellikle Amerika Birleşik Devletleri, İngiltere ile matematik alanında ise Hindistan ve Pakistan gibi ülkelerin yayınlarını çok sık görmeniz mümkündür.

Bu dergilerin en dikkat çekici özelliği de, cilt birliğine ulaşmış olan rakamlarıdır. Bir başka deyimle, kaç yıldan beri yayın yaptıklarını buradan anlayabilirsiniz. O dönemde şahit olduğum, yayın yılı birikimleri 120 yıl, 115 yıl, 100 yıl gibi önemli rakamları bünyelerinde barındırıyorlardı.

Bu rakamların; hem kültürün gelişmesinde hem de eğitim, bilim ve teknoloji de kalkınmanın sağlanmasında bir katalizör görevi üstlendiği muhakkaktır.

Dünya coğrafyasında gelişmiş toplumlar ile geri kalmış toplumlar arasındaki o derin çizgiyi, bu katalizör meydana getirmektedir. Bununla insanlar refah seviyelerini üst noktaya taşımaktadırlar ve bir cazibe merkezi haline gelmektedirler.

Ülkemizde sürdürülen eğitim, bilim ve kültürel çalışmaları yansıtan gazete ve dergiler içerisinde, yayın süresi (tecrübesi) bakımından henüz literatüre giren bir yayınıımız bulunmamaktadır.

İşte; bu noktada, gelişmiş toplumların ulaştığı seviye ile kendi ülkemizdeki yayıncılığı nasıl ikiye ayırıyorsak, İstanbul – Ankara – İzmir yayıncılığı ile de Anadolu yayıncılığını ayırmamız gerekmektedir.

Anadolu'nun fikir, düşünce, sanat ve ticaret hayatının en canlı olduğu şehirlerden birisi olan Kayseri'de, ilk gazetenin 29 Ağustos 1910 yılında yayınlandığını görüyoruz. Bu tarihte, Kayseri'de hem Rumların hem de Ermenilerin gazetelerinin yıllardan beri yayınlandığı da tarihi bir gerçektir.

Turan köyünden Yunus Bekir bu yozluğu, bu hamlığı ve bu geri kalmışlığı ortadan kaldırmak amacıyla, Vali Muammer Beyin destekleriyle, 29 Ağustos 1910 yılında "Erciyes Gazetesini" Türk yayın hayatına kazandırmıştır.

Erciyes Gazetesi, 12 Aralık 1911 tarihinde, ilk defa dergi haline dönüştürülmüştür. Yayın aralığı "haftalık" olarak belirlenen dergi, 16 sayfa halinde ve 33 sayı yayınlandıktan sonra kapanmıştır. Bu derginin yazı kadrosunda; Ahmet Nazif, Şaban Hilmi ve Halis Zeki Bey yer almıştır. İlk altı sayıda mesul müdürlüğünü Alim Beyin, daha sonraki sayılarda ise Hisarcıklızâde Mehmet Enver Beyin

yürüttüğünü görüyoruz.

Kayserililerin hayatlarında önemli bir yer tutan, zaman zaman ışık olan, zaman zaman ilham veren Erciyes Dağı, bu şehirde yaşayanların gözünde, gönlünde ve kaleminde olmaya devam etmiştir.

Tarihi süreç içerisinde, Kayseri Halkevi tarafından Mart 1938 ayında “Erciyes” başlıklı, yeni bir dergi yayınlandığını görüyoruz. Yazı İşleri Müdürlüğünü Bayındırlık Müdürlüğü Başkatipli Sahir Uzel’in yaptığı Erciyes Dergisi, Mart 1950 tarihine kadar devam etmiş ve toplam 85 sayı yayınlanmıştır.

Erciyes Dergisi, 85 sayılık yayın hayatı içerisinde, özellikle Kazım Yedekçioğlu döneminde, sosyal ve folklorik konulara önem verilmiş ve topluma bu alanlarda büyük canlılık kazandırılmıştır.

Kayseri Halkevi tarafından yayınlanan ve Mart 1950 tarihinde, yayın hayatına son verilen Erciyes Dergisinin ardından, Kayseri’de bu alanda uzun süren bir sessizlik olmuştur. Bu durgunluğu, toplumun içinde bulunduğu ekonomik, sosyal ve kültürel olaylarla doğru orantılı olduğu muhakkaktır.

Yine; toplumun fikir ve düşünce hayatında ortaya çıkan enerjiyi, canlılığı, heyecanı ve dinamizmi iyi değerlendirmek ve yararlı hizmetler ortaya koyabilmek amacıyla, o dönemde “düşünce ve fikir ocağı” olarak bilinen Kayseri Kültür Derneği adına İnşaat Mühendisi Alim Gerçel ve arkadaşları tarafından, Ocak 1978 tarihinde “Erciyes Dergisi” yayın hayatına kazandırılmıştır.

Erciyes Dergisi’nin sahipliğini, 25. sayıdan itibaren Avukat Nevzat Türkten üstlenmiştir. Halen, derginin Sahibi ve Yazı İşleri Müdürlüğünü Avukat Nevzat Türkten ve Genel Yayın Müdürlüğünü de İnşaat Mühendisi Alim Gerçel yürütmektedir.

Anadolu’da en uzun soluklu ve en uzun ömürlü dergi olma hüviyetini kazanan “Erciyes Dergisi” 33 yıldan beri, “Aylık Fikir ve Sanat Dergisi” olarak 395. sayısını Kasım 2010 tarihinde okuyucusuna ulaştırmıştır.

Güçlü kültürel dinamiklerle beslenen sağlıklı toplumlarda rehberlik görevini üstlenmiş olan kültür ve sanat dergilerinin, önemli özelliklerinden bir tanesi de “Bibliyografyalarının” yayınlanmış olmasıdır. Erciyes Dergisi’nin bibliyografyası iki

kez yayınlanmıştır. İlk bibliyografyayı; 001 – 150 sayıları dikkate alarak, Prof. Dr. Esmâ Şimşek ile Prof. Dr. Ali Berat Alptekin hazırlamıştır. İkinci bibliyografya ise 151 – 312 sayıları içine alarak Prof. Dr. Ali Berat Alptekin'in hazırladığını görüyoruz. Bu bibliyografyalar kütüphanelerde ve üniversitelerin araştırma merkezlerinde, başvuru eseri olarak aranmakta ve genç araştırmacılara kaynak olmaya devam etmektedir.

Erciyes Dergisi'nin kültürümüze sahip çıkıp kaybolmasını önlemesi ve kapalı kalmış birçok öz değerlerimizin gün ışığına çıkarılmasını sağlamasının yanında, toplumda yetenekli ve gelecek vadeden gençlere yazma imkânı sağlayarak, bunları "Türk Edebiyatı"na kazandırmasıdır. İşte, bu özelliği ile Anadolu'da "Mektep Dergi" olma seviyesine ulaşmış tek dergidir. Bunun en güzel örneğini kendimde görüyorum. 1977 yılında Lise ikinci sınıfta öğrenci iken, yazdığım şiir ve hikâyelerin Erciyes Dergisinde yayınlanmasıyla, kalemin ve kâğıdın neden var olduğunu idrak ettim. Böylece, toplumda şair ve yazarların ne kadar ağır bir sorumluluklarını olduğunu anladım.

Erciyes Dergisi'nin Anadolu Dergiciliği içerisindeki ayrıcalıklı yerini ön plana çıkaran bazı özellikleri olduğunu düşünüyorum. Bunları kısaca ifade edecek olursak;

1. Anadolu'da yayın hayatını sürdüren en uzun ömürlü dergi olması.
2. Anadolu'da yayınlanan tek "hakemli" dergi olması.
3. Dergiyi Çıkaran Nevzat Türkten ile Alim Gerçel'in hiçbir ekonomik beklenti duymadan, sadece "Türk Kültürü"ne hizmet etme gayesiyle, 33 yıldan beri bu çalışmayı sürdürmeleri.
4. Erciyes Dergisi Bibliyografyası'nın yayınlanmış olması.
5. Çok sayıda isimsiz genç yeteneği "Türk Yazı Dünyasına" kazandırmasıyla elde ettiği "Mektep Dergi" olma özelliğidir.

Türk yazı dünyası içerisinde önemli ve haklı bir yere sahip olan Erciyes Aylık Fikir ve Sanat Dergisinin yayın hayatını hiç aksatmadan, hiç para kazanmadan, hiç makam – mevki beklemeden bugünlere getiren, Sayın Nevzat Türkten ile Sayın Alim Gerçel'e teşekkür ediyorum, "Allah Razı Olsun" temennisinde bulunuyorum. Bu toplumda yaşayan herkesin "Erciyes gibi başınız dik, alnınız ak olsun" diyorum.

(*) Erciyes Üniversitesi İletişim Fakültesi Sekreteri.

BERCESTE AYLIK KÜLTÜR SANAT EDEBİYAT DERGİSİ

 Bekir OĞUZBAŞARAN

Koca Ragıp Paşa'nın "Eğer maksûd eserse mısra-ı berceste kâfidir" mısraından hareketle 2002 yılının Nisan ayında deneme/özel sayısıyla yayın hayatına başlayan, Mayıs ayından itibaren ise istikrarlı bir şekilde yayınıni sürdüren Berceste Aylık Edebiyat Dergisinin sahibi, şair ve yazar İbrahim Şahin'dir. Genel yayın yönetmenliğini uzun süre Ümit Fehmi Sorgunlu'nun ve hâlen Vedat Ali Tok'un yürüttüğü Berceste'nin yayın danışmanlığını Bekir Oğuzbaşaran yapmaktadır.

Berceste Dergisi, zaman zaman okuyucularına ek olarak şiir kartları da hediye etmiştir. Derginin her sayısında çocuk edebiyatına özel bir bölüm ayrılmıştır. Kayseri'de yayın hayatını sürdüren Berceste dergisi, şehrimizde bugüne kadar yayınlanan edebiyat dergilerinin en uzun ömürlülerinden biri olmuştur. Berceste, sadece yerel kaynak, yazar, şairle iktifa etmemiş; Türkiye ve Türk dünyasındaki yazar, şair ve sanatkârlara sayfalarını açmıştır.

Berceste'nin çıkış amacı millî ve mânevî değerleri canlı tutmak suretiyle şiir, hikâye, deneme, makale gibi özgün eserleri gün yüzüne çıkarmak şeklinde özetlenebilir.

Türkiye çapında, 2004 yılında düzenlediği Na't Şiirleri Yarışması ile na't edebiyatımıza yeni şiirler kazandıran dergi bu na'tlerden oluşan şiirleri "Özlem Yağmurları" adı ile neşretmek suretiyle kitap yayıncılığında da ilk eserini vermiş oldu. Çıkışından bugüne özel dosyaları, röportajları, şiirleri ve diğer türdeki yazılarıyla adından sık sık söz ettiren Berceste Dergisi, özellikle Mevlânâ, Kadı Burhaneddin, Mimar Sinan, Develili Seyrânî, Mehmet Akif Ersoy, Necip Fazıl Kısakürek, Arif Nihat Asya, Yahya Kemâl Beyatlı, Mustafa Necati Sepetçioğlu, Hasan Nail Canat, Bekir Sıtkı Erdoğan, Mustafa Miyasoğlu, Abdullah Satoğlu, Bekir Oğuzbaşaran, Ümit Fehmi Sorgunlu gibi sanatkârlar ve Çocuk Edebiyatı, Hikâye konularında da özel sayılar yaptı.

Berceste Dergisi, Ekim 2010'da 100. Sayısına ulaşmıştır. Ülke çapında bir de münâcât şiirleri yarışması düzenledi.

RİZE'DE MAVİ YEŞİL DERGİSİNİ YAYIMLAMAK...

Hasan ÖZTÜRK

bilgi@maviyesildergisi.com

Bir umuttur dergi ve dergiler, edebiyatın atardamarı olarak bilinir. Anadolu ve merkez dergilerinin öncelik sırası bir yana, bugün atardamarından söz edebiliyorsak eğer edebiyatımızın canlı oluşuna tanıştık demektir; bu sevindirici. Bizim kültürümüzde kitap için bunca güzel söze karşılık dergi için söylenenler yaygın değildir nedense.

Dergiler için “hür fikrin kaleleri” diyen Cemil Meriç gibi “edebiyatın atardamarı” benzetmesini yapan Cemal Süreya da haklıdır ancak bu haklılık, kendi zamanlarıyla sınırlı kalmış bir haklılıktır kuşkusuz. Taşra, yayımcılık alanındaki teknolojik yeniliklerden, merkeze yakın ölçüde yararlanmaktadır. Bu teknik kolaylığa karşın taşrada çıkan dergilerin neredeyse tamamına yakını sanat-edebiyat ağırlıklıdır. Merkezin edebiyat dergilerini besleyenler, Anadolu’nun eli kalem tutanlarıdır çok zaman. Merkeze doğru akışın tersine, merkezden de Anadolu dergilere yazı akışı olmaktadır. Taşra üniversitelerindeki akademisyenler, kendi şehirlerinin “amatör” dergilerinden çok, haklı olarak, merkezin profesyonel/hakemli dergilerini önemsiyorlar. Buna karşılık merkez üniversitelerindeki akademisyenlerin taşra dergilerindeki yazılarına da sıklıkla rastlanmaktadır.

Anadolu’da yayımlanan dergilerde, “heyecan” ve “ruh” gibi özelliklerin önemli olduğu açıktır. Profesyonel/kurumsal merkez dergilerinin önemli eksikliğinin bu heyecan/ruh eksikliği olduğunu söylemeliyim. Edebiyatımızın, hiç olmazsa Cumhuriyet yıllarından bugüne uzanan çizgisindeki dergilerine bakabilsek kursaklarda kalan hevesleri ve ne çok atardamarın kesildiğini görürüz. Dergilerin “çıkış” ve “kapanış” yazılarının derlendiği bir kitap ne çok heyecanın boğulduğunu gösterir bize. (“Edebiyat Dergileri Kapanırken Vahlananlar” (www.edebiyatufku.com) başlıklı yazımda kısmen de olsa değindim bu konuya)

2000 yılının başında, söz yerindeyse “bir avuç gencin isteğiyle” çıktık yola.

Ekonomik durumu ve çevresi iyi olan bir iki dosta, mütevazı bir dergi projesinden söz ettik. Bu tür işler, genelde yarım kalmış ve sorumlularına sıkıntı yaratmış olduğundan olmalı ki dostlarımız pek sıcak bakmadı dergi önerisine. Sonunda, bir özel bilgisayar kursunun sahibi arkadaşımız derginin resmi sahipliğini -içerik ve ekonomik sorunlarla uğraş(a)mamak üzere- üstlendi. İlk sayımız fotokopi. Sözü edilen bilgisayar kursunda dizgi yapıp çıktıları aldık. Kırtasiyeci bir dostumuzun samimi gayretiyle fotokopiler çekildi, dergi hazırlandı. 2000 yılının ilk günlerinde renkli kâğıda basılı iki aylık Mavi Yeşil dergisi olarak okur huzuruna çıktık. İkinci ve üçüncü sayılar aynı şekilde dizildi, renkli kâğıda matbaada bastırıldı. Dördüncü sayıdan itibaren dizgi işini de matbaaya bırakırken dergi beyaz kâğıda basılmaya başladı. Dokuzuncu sayıdan itibaren dizgi işlerini, derginin şu andaki sahibi Rize Grafik üstlendi; dergi farklı matbaalarda basıldı. Sekizinci yılımıza başladığımız Ocak-Şubat 2007 tarihli 43.sayımızda dergi yirmi sayfa olarak yayımlanmaya başladı. 61. sayısında hacmi ve boyutları büyümüş(24 sayfa, 31cmx22cm ebadında) yeni biçimiyle Mavi Yeşil, hiçbir sayısı aksamadan Temmuz 2010'da yayımlanan 64. sayısıyla on birinci yılını tamamlamak üzeredir.

Karadeniz kıyı şeridinin uç noktasındaki bu şehirde Mavi Yeşil dergisini çıkarırken, başka şehirlerde dergi çıkaran dostların kaderi bizim de kaderimizdi ve büyük iddialarımız yoktu aslında. Ne kendimize büyük misyonlar yüklemiştik ne de çözülecek sorunların(sanat edebiyat alanında elbette) bizi beklediğini düşüyorduk. Kaprislerimiz yoktu ve kimseye inat olsun diye de dergi çıkarmıyorduk. Yazar kadrosu genç ve ekonomik gücü sınırlı bu mütevazı dergiyle "kültür şehri Rize" ilkesiyle yola çıktık. Büyük küçük her kesiminden bürokrasinin bu tür konulara uzak duracağından kuşumuz yoktu; yanılmadık. Yoğun bir ilgiyle karşılanmayı beklemiyorduk; beklediğimiz gibi de oldu zaten. Erken vakitte edebiyat mezarlığındaki yerimizi almayı değil, zamanın elinden tutup yürümeyi düşünüyorduk; küçük adımlarla da olsa yolculuğumuz on bir yıldır sürüyor. Bu dergiye, onun elinden tutarak yürümeyi öğretenlere, içtenlikle teşekkür ediyoruz öncelikle. Bu şehrin eli kalem tutanlarının, öncelikle gençlerine ve ardından yetişkinlerine bir yazı kapısı aralamak düşüncemizin gerçekleştiğini gördük bunca zamandır; bu da sevindirdi bizi. Bu şehrin coğrafyasıyla sınırlı kalmayarak geniş çevrelerden okurumuz yazarımız olsun istedik ve bunu gücümüz oranında başardığımız için de mutluyuz. Önemli bir kısmı Rize dışından olmak kaydıyla liseli gençlerden akademisyenlere uzanan bir yazar kadrosu oluşturabilmek inanın bizi sevindiriyor. Bu derginin pek çok yazarı, ulusal nitelikli başka yayın organlarında da

adları geçen kişilerdir. Susan Sotag'ın, "Yazar, çektiği acıyı, sanatta elde edeceği kazanç uğruna kullanmayı keşfetmiş kişidir." sözünün esprisiyle dergiye yazı gönderenlerin –gençler öncelikli olmak üzere- banka hesap numaralarını da sorabileceğimiz günün en yakında olmasını isterdik ancak şu ana kadar bunu başaramadık. 2000 yılının başında, mütevazı bir dergiyle; "merkez üretir, taşra tüketir" mantığını tersine çevirerek taşranın kültür ve sanat alanındaki üretkenliğini göstermenin çok da zor olmadığını on bir yıllık yayınímızla gösterdik. İsterdik ki bu süre içerisinde alternatif Mavi Yeşil dergileri çıksın bu şehirde, olmadı ne yazık ki. Ümitliyiz yine de; tribündekileri sahaya davet ediyoruz, buyursunlar, ilgilensinler dergiyle, dergilerle.

Ülke genelindeki kültür, sanat ve edebiyat ilgisizliğine, karşı Anadolu'nun herhangi bir şehrindeki muhalif duruşun, dergi aracılığıyla dillendirilmesi çok kere edebiyat dışı unsurlara bağlıdır. Bu bağlamda amatör bir spor kulübüne gösterilen ilgi dergilerden esirgenir. Dergi çok yerel durur, kendi coğrafyasının dışına çıkamaz. Ses getirecek yazılar taşradan çıkmaz; merkezden yazı almak zorunda kalırsınız. Dergi coğrafyasının seçilmiş ve atanmış bürokrasisi, "ne olur ne olmaz" kaygısıyla veya bu taraklarda bezi olmadığından dergi çevresinden uzak durmaya (tören nutukları hariç) özen gösterir. Ulusal öncülerine özenen taşra medyası (radyo, televizyon, gazete, site vb) için sanat edebiyat dergisi pek de önemli bir nesne değildir. Şehrinin coğrafyasını karış karış gezen siyasîler, köydeki su değirmeninden veya komşunun buzağısından haberdardır ancak kendi şehrinin sanat-edebiyat dergisini bilmesi gerekmez. (Spor dergisinde mahallenin çocuklarıyla poz verebilir) Doğdukları ve bir süre yaşadıkları taşradan ayrılıp gidenler, baba vatanlarının pek çok sorunuyla şöyle böyle ilgilenirler de o küçük coğrafyanın kültür sanat emekçilerini tanımazlar bile. Merkezden gelenlerin albenisine kapılan okur, kendi şehrindeki (para verip alamadığı) derginin neden aynı kalitede çıkmadığını sorar durur. Anadolu'nun çamurlu bir deresinde, elleriyle balık tutmaya çalışarak can sıkıntılarını gidermeye çalışan birkaç köylü vatandaş, ulusal televizyonlarda "kültür sanat etkinlikleri" programının konusu olabilirken merkez dergilerini kıskandıracak bunca dergiden kimsenin haberi olmaz.

Sanat-edebiyat dergilerinin ömrünü uzatmak sanıldığı kadar kolay değildir. Gerek Mavi Yeşil gerekse başka şehirlerin dergilerinin bu bağlamdaki sorunlarının "vizyon" mu yoksa "ilgisizlik" mi olduğunun açıklıkla tartışılması gerekir. Kendilerince büyük boşlukları doldurmak için çıkan dergilerin, üç beş dostun dertleşeceği büroları

yoktur. Bin bir zorlukla çıkan dergiyi dağıtacak posta parası bulunamaz çok zaman. Nedense, derginin çevresindekiler kedilerine bedava dergi verilmesini bekler, satın almayı veya abone olmayı düşünmez. İlk sayıdan hemen sonra, yola birlikte çıkanlar arsında kırılğanlıklar başlar. Henüz, ulusal nitelikli bir edebiyat dergisi alıp okumamışken, internetin edebiyat sitelerinde şiirlerinin yayımlandığını yüksek sesle söyleyenler, şehrinin dergisine burun kıvrarak tatmin olur. Derginin şehirden çıkıp merkeze yerleşen kalem erbabının dergiden söz etmesini beklersiniz: ama nafi bir bekleyiştir bu. Dünce, kültür, sanat işleriyle şöyle böyle uğraşmışken şansları açılıp iktidar koltuklarından yararlananlar, geçmişine sünger çeker, koltuğun içsel yapısıyla kendi dışsal duruşu arasındaki uyumu korumaya adar kendini. Merkezdeki medyada birileriyle “dirsek teması” aralığındaysanız, açıkçası “cemaat/örgüt” bağlantılarınız varsa, basılı evrakın kültür sanat bölümünde derginizin adı geçer; icazetiniz yoksa birinci sayıdan sonra beklemenin anlamı yoktur. Ulusal gazetelerin kültür-sanat sayfalarına ve sanal ortamdaki edebiyat site/dergilerinin, “dergi” bölümlerine dikkatle bakanların edebiyat-sanat adına pek çok dergi için geçerli olan bu tarafgirliği, görmemeleri söz konusu olamaz.

Zamana direnebilerseniz, yine de umuttur, heyecandır dergi. Tanımadığınız birinin elinde dergiyi görmek sevindirir sizi. Kitapçıya bırakılan dergilerin yeni sayıdan önce tükenmesi güldürür yüzünüzü. İlk kez yazısı yayımlanmışların yüzlerindeki mutluluk ve güven duygusu, yaptığınızın ne çok zahmete değer olduğuna inandırır sizi. Vaktiyle bu tür uğraşların içinde olup yorulmuş olanların bir kısmı kıymet bilir çok zaman. Doymak bilmez oburların aksine, küçücük reklamlarıyla heyecanlarınızı paylaşanlar okşar ruhunuzu. Uzak diyarlardan gelecek bir ses, bir yazı yeni bir sayı için heyecan kaynağı olur çoğu kez. Her bir sayıda, ilk kez doğum yapan annenin sancısını çekip heyecanını yaşamak, derginin uzun ömrü için tükenmez bir hazinedir, yaşanmaya değer. Baskı ve dağıtım giderleri ciddi bir ekonomik sorundur ve dergiyi çıkaran bir/kaç kişinin sorunu olarak kalır, paylaşılmadan. Derginin içeriğiyle uğraşanların aynı sabırla ekonomik sorunları da üstlenmesini, uçuk yayıncılık teorileriyle seyretmekle yetinenler çoğaldıkça hangi vizyondan söz edeceğiz? Açık konuşalım, “merkez/iktidar endeksli çıkar hesabı” gözümüzü perdelemişken istenilen bir vizyon olmuş olsa bile sanat/edebiyat adına yerinde oynayacak taş mı kalmıştır Allah aşkına!.. Siyasî iktidarlar bir türlü anlamak istemeseler de Türkiye’nin kültür/sanat alanında ciddî bir silkinişe ihtiyacı olduğunu ve bu eksikliğin tehlikeli bir gidişine yöneldiğini bilmeyen mi var? Böyle bir gözle bakılırsa Rize’ye on bir yıldır aralıksız yayımlanan Mavi Yeşil dergisini görmemek

mümkün mü?

Söz ustamızın fıkrasıyla başlayalım. Hoca Nasrettin, ezan verirken bir eli kulağında koşuyormuş. Görenler: “Aman hoca, bu ne hâl!... Hem ezan veriyorsun hem de koşuyorsun.” diye şaşkınlıklarını dile getirince, Hoca: “Bakacağım, sesim nereye kadar gidiyor.” demiş. Biz de on bir yıldır, sesimizin nerelere ulaştığını/ ulaşmadığını merak ediyoruz. Sesimiz daha çok yerden, uzaklardan duyulsun istiyoruz. Yola çıkarken ki, Mavi Yeşil dergisini mütevazı bir “yazı okulu” yapabilmek düşüncemizi bu güne dek aynı canlılıkla yaşattığımızı belirtelim. Genç ve yetişkin bazı yazarlarımızın ilk kez bu dergide yazdıktan sonra adlarını başka dergilerde duyurmaları, kitap yayımlamaları bizi sevindiriyor elbette. Yazarlarımızın önemli bir kısmı Rize dışından ve pek çoğu bu şehri hiç görmemiş. Bu tür yazar dostlarımızla telefon ve elektronik posta yoluyla görüşüp dergiyle bağlarını sürdürmelerini, bize yeni okur ve yazarlar kazandırmalarını istiyoruz. Mavi Yeşil dergisini internet ortamında veya başka yerlerde gördükten sora bize ulaşan okur-yazar dostlarımızla bağlarımızı güçlendirmek niyetindeyiz. Bu şehirde, her yılın birinci günü dergi adına “yaş günü” düzenliyoruz. Halka açık bu toplantıya, bu şehre günlük ulaşabilecek okur-yazarlarımızı çağırıyoruz, sıcak bir ortamda birbirimizi dinliyoruz. Yazarlarımızın banka hesap numaralarını soramadık; ancak aksamadan düzenlenen bu yaş günlerinde yazarlarımızı kitaplarla ödüllendiriyoruz. Bu toplantıları daha sık aralıklarla düzenleyebilseydik keşke. Mavi Yeşil dergisinin “okul” olmasını isteyen uzak yakın dostlarımızın, duygusal sözlerin ötesine bir adım atarak arzuladıkları okula kaydolup yoklamalarda adlarını duyurmalarının bu dergi için önemli olduğunu belirtelim. Dergi yayımcılığında, periyodik istikrarın öncelikli ve önemli olduğunu ve bunun da okullaşma için önemsenmesi gerektiğini düşünüyorum. On bir yıllık yayım süresindeki altmış dört sayının her birinin okura zamanında ulaşması, derginin okuruyla bağlılığıdır aslında. Mavi Yeşil dergisinin okur ve yazarlarıyla oluşturduğu yakınlık, bu derginin “istikrar” vurgusunda ve “samimiyet” büyüünde aranmalıdır.

Ulaşılamayanların yokluğuyla yerinmektense var olanları geliştirmeyi ilke edinerek bugünlere geldi bu dergi. Var olmaya yönelik umutlarımız çok; yolculuk devam ediyor.

KAYSERİ TÜRK OCAĞI DERGİSİ

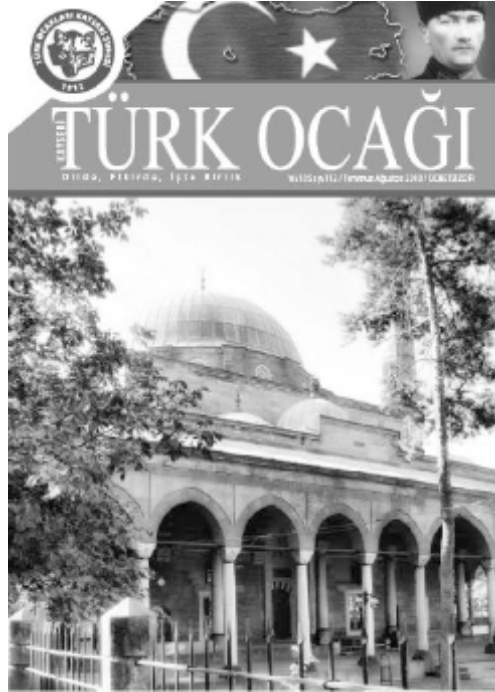

Ahmet Vehbi ECER*

Erciyes Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi

Bir ülkede gazeteler haber ağırlıklı, dergiler ise kültür, edebiyat, sanat ağırlıklı bilgiler verir. Mahalli (yöresel) gazete ve dergiler bulundukları, çıktıkları yörelerin problemlerinin, sanat, kültür ve sosyal durumlarının hafızalarını oluştururlar, geçmişe, tarihe kayıt düşerler. Ayrıca yayınların toplumu iyiye veya zararıya yönlendirme güçleri vardır.

Kayseri’de ilk gazete Yunus Bekir Bey tarafından 1910 yılında Erciyes adıyla yayınlanmış ve 69 sayı çıkmıştır. Daha sonra Erciyes adıyla dergiye (1911-1912) dönüştürülmüştür. Millî Mücadele döneminde (1921) Selubirreşat dergisi de Kayseri’ye nakledilmiştir. Bu arada Ermeni ve Rum vatandaşların da yayın organlarının bu tarihlerde varlığını hatırlatalım. Ancak unutmamalıdır ki bazı kesintilere rağmen Kayseri’de en soluklu ve devamlı dergi Erciyes’tir. Bu dergi 1938-1950 tarihleri arasında Kayseri Halkevi dergisi olarak devam etti. 1955-1959 yılları arasında Kazım Yedekçioğlu yönetiminde devam eden edebiyat ve kültür ağırlıklı muhtevası bulunan Yeni Erciyes’te Behçet Kemal Çağlar, Osman Atilla, Hikmet Dizdaroğlu, Mehmet Önder, Azmi Güleç gibi şair ve yazarların yanında Ali İhsan Beyhan, Ali Galip Öztürkmen, Ahmet Vehbi Ecer, Basri Gocul... ve benzeri Niğdeli şair ve yazarların imzalarına da rastlanmaktadır. Avukat Nevzat Türkten’in sahiplendiği ve Âlim Gerçel’in desteklediği Erciyes dergisi Eylül/2010 tarihli sayısında 393 rakamına ulaştı. Özellikle son on yıl içinde dergi mahallîlikten ve edebiyat dergisi olmaktan uzaklaştı, genç akademisyenlere imkân verdi, folklor muhtevalı yazılar yayınlayan bir dergi özelliği kazandı. Erciyes dergisi aylık olarak

hala yayınına devam etmektedir.

Kayseri basın tarihi ile ilgili merhum Ali Rıza Önder'in 1960 yılına kadarki araştırmalarını içeren Kayseri Basın Tarihi (Ankara, 1972, 216 sayfa) hala müracaat kitabı durumundadır. Yard. Doç. Dr. Ahmet Vehbi Ecer'in 1. Kayseri Kültür ve Sanat Haftasında (3-13 Mayıs 1987) okuduğu Milli Mücadele'de Kayseri Basını başlıklı tebliğ Sevgi Yaman tarafından kitaplaştırılarak Kayseri Enstitüsü yayınları arasında neşredildi (Kayseri, 2009). Mahmut Çağlıgöncü'nün özel olarak çıkarttığı Edebiyat ve Kültür dergisi kaliteli bir edebiyat dergisi olarak iki yıl devam edebildi. Merhum Ayvaz Gökdemir'in 20 kadar idealist öğretmen arkadaşıyla birlikte çıkarttıkları öğrenci ve öğretmenlerin ilgi duydukları aylık Şafak dergisi Aralık 1969 tarihinde 24. Sayısını tamamlayarak kapandı. Şafak dergisinin sorumlu kişileri Ayvaz Gökdemir, Muzaffer Tok, Mustafa Oğuzkan, Muazzir Özcan, Mustafa Bayat, Mustafa Şerbetçioğlu, Mehmet Kocakahyaoğlu, Sabit Hashalıcı, Hulusi Hisar gibi idealist kişilerdi.

Kayseri'de uzun soluklu ve kaliteli dergilerden biri de 1958 yılında yayına başlayan değerli şair ve kültür adamı Abdullah Satoğlu'nun çıkarttığı Filiz dergisidir. Günümüzde ise Kayseri'de belediyelerin, özel kurumların, derneklerin ve şahısların yayınladıkları dergiler ayrı bir inceleme ve makale konusu olabilir. Aylık Berceste ve iki ayda bir yayınlanan Çıngı dergileri edebiyat ve şiir dergileri olarak çıkmaktadır. Ayrıca Bilgi Yurdu Derneği'nin yayınladığı iki ayda bir çıkan Bilgi Yurdu dergisi gençlere yönelik eğitim ve kültür dergisidir. 2500 adet basıldığı söylenen dergi parasız dağıtılmaktadır.

KAYSERİ TÜRK OCAĞI DERGİSİ

Türkiye'nin en eski sivil toplum ve gönüllüler kuruluşu olan Türk Ocağı 25 Mart 1912 tarihinde kurulmuş. Kurucular arasında Mehmet Emin Yurdakul, Ahmet Ferit Tek, Ahmet Ağaoğlu, Fuat Sabit Ağacık bulunmaktadır. Bu dernek tarihî şartlar gereği 1919 dan 1922 yılına kadar faaliyetlerini durdurmuş ve kapatılmış. 1922'de Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün de desteğiyle yeniden açılan dernek 1931'de tekrar kapatıldı, 10 Mayıs 1949'da Hamdullah Suphi Tanrıöver başkanlığında yeniden açıldı, merkezi Ankara'ya taşındı. Malum 12 Eylül 1980'de çalışmaları durdurulan Türk Ocakları 14 Nisan 1984'te yeniden faaliyete geçti.

Birçok yerde şubeler açıldı, bu arada Kayseri Türk Ocakları şubesi de derneğin amaçları doğrultusunda faaliyetlere başladı. Türk Ocakları tüzüğü'nün ikinci maddesi şöyledir:

“Dernek millî kültürün, ahlak ve fikir hayatının geliştirilmesi, millî birliğin kuvvetlendirilmesi, toplum yapısının sağlamlaştırılması ve Türklüğün yüceltilmesi amacıyla kurulmuştur. Kısaca Türk milliyetçiliği olarak da adlandırılan bu amaç, derneğin millî ülkü (mefkûre) südür.”

Kayseri Türk Ocağı da bu amaçlar doğrultusunda sohbet toplantıları, konferanslar düzenlemişler, bildiriler yayınlamışlar, fakir öğrencilere ve özellikle Orta Asya Türk Devletleri öğrencilerine burslar sağlamışlar, kitaplar ve dergiler yayınlamışlar, hizmeti geçenlere plâketler vermişlerdir.

2000 yılından itibaren 6 yıl süreyle gazete boyutunda yayınlanan Kayseri Türk Ocağı dergisi 2006 yılından sonra şekil ve muhteva değiştirmiş. Renkli kuşe kâğıda Şubat / 2007 tarih ve 74. sayıdan sonra 24 sayfa orta boy ölçüsünde yayınlanmaya başlamıştır. Genel olarak ifade etmek gerekirse dergi Türk Ocakları Derneği tüzüğünün 2. maddesinde belirtilen millî kültürün geliştirilmesi, Türklüğün yüceltilmesi, Türk ahlak ve fikir hayatının sağlamlaştırılması... alanlarında yazılan yazılara, incelemelere, şiirlere yer verdiği görülmektedir. 2500-3000 baskı yapan dergi parasız olarak dağıtılmakta, Kayseri dışındakilere postalanmaktadır. Ocak/2006 tarih ve 61 sayılı Kayseri Türk Ocağı dergisinden sonrasına ulaşabildiğim için, bu sayıdan itibaren yazı, haber ve şiirlerin üzerinde durma imkânım olacak. 61. sayıda Mustafa Öztürk, Prof. Dr. Cihan Dura, Prof. Dr. İsmail Görkem, Prof. Dr. Mustafa Argunşah, Mehmet Çayırdağ, Mustafa Aykut Akşit, Yard. Doç. Dr. Ahmet Vehbi Ecer, Yard. Doç. Dr. Kadir Özdamarlar, Fazıl Ahmet Bahadır isimlerine rastlıyoruz.

Uzun süre Kayseri Türk Ocağı şube başkanlığı ve dergi sahipliği yapan emekli edebiyat öğretmeni Mustafa Öztürk’ün Öztürkçe genel başlığı altında kültür ve edebiyat siyaseti, millî duyarlılık ile ilgili yazılar yazdığı görülür. Bir makalesinde: “Ey Müslüman! Irak’ta olanlar seni uyandırmadıysa Efendimiz Hz. Muhammed’e yapılan hakaretler de mi uyandırmadı? Kafana her gün, her an demir tokmakla vuruyorlar, uyansana!” uyarısında bulunur. Millî heyecanı ve millî kültürü ayakta tutmaya yönelik makaleler yazan Sayın Öztürk “Türkiye Nereye?” başlığını taşıyan makalesini şöyle tamamlar:

“Bu güzel vatanda rahat ve huzur içinde yaşamanın şartı, millî ve manevi değerlere saygı; demokratik, laik sosyal hukuk devletine tüm muhtevasıyla bağlılıktır. Bu saygı ve bağlılığı bir yaşam tarzı yapmamız durumunda, tüm sorunlar çözülecek ve herkes mutlu olacaktır (Kayseri Türk Ocağı, Ocak-Şubat/2010, Sayı

109, 8)”

Emekli öğretmenlerden Mustafa Aykut Akşit yorum sayfasında “Türkiye’nin Güvenliği” başlığı altında yazdığı birkaç makalede Türkiye için tehlikeleri ele alır. Siyasetçilerin basiretsizliğinin ve milletin duyarsızlığının üzerinde durur.

Prof. Dr. Cihan Dura, ekonomi, inkılâp tarihi, Atatürk ve İlkeleri konuları ile laik, demokratik Türkiye Cumhuriyetini tehdit eden tehlikeler üzerinde durur. Derginin her sayısında Atatürk milliyetçiliği, vatan ve hürriyet duyarlılığını dile getiren makaleler yer alır.

Eski Kayseri Vakıflar Bölge Müdürü, tarihçi Mehmet Çayırdağ, Kayseri’nin değerli siyaset ve ilim adamlarını ve Kayseri’de bulunan abideleri tanıtan makaleleri ile Kayserili okurlara bilgiler verir.

Erciyes Üniversitesi’nin değerli Türk Halk Bilimi Profesörü İsmail Görkem “Sözün Dışları” genel başlığı altında Türk destanları, kültür emperyalizmi tehlikeleri, Türk halk şairleri, Anadolu Türk halkı arasında var olan örf ve âdetler ile dinin ilişkisi ve din görevlilerinin bu konulardaki yanılgıları, halk şairleri, ninniler, ağıtlar... konularını sade bir üslupla okurlarına sunar. Bir makalesinde gençlere şu tavsiyelerde bulunduğu görülür:

“Gençler öncelikle bir ideal sahibi olmalı, ‘meselesi olan insanlar’ dan olmalı... aydınlardan biri olmaya gayret etmelidir. Onlar memleketlerine hizmet arzusuyla yanıp tutuşmalı ve Türk kültürüne büyük değer verenlerden birisi olmaya, kendilerini adanmalıdır (Kayseri Türk Ocağı, Haziran/2008, Sayı 90, 17-18)”

Prof. Dr. Mustafa Argunşah Türk Dili ve Edebiyatı alanında yazdığı yazılar yanında iş yerlerine verilen yabancı isimler ile ilgili yaptığı uyarılar ilgi çekmiş ve bir çok iş yerleri isimlerini Türkçeleştirmiş, Kayseri Belediye ilgilileri de bu konuda duyarlı olmuşlardır. Yeni Türk Edebiyatı Profesörlerinden Hülya Argunşah alanıyla ilgili konferanslar vermiş, yönetimde sorumluluklar almıştır.

Erciyes Üniversitesi Emekli Öğretim Üyesi Yard. Doç. Dr. Ahmet Vehbi Ecer İslâm Tarihi, İslâm Mezhepleri Tarihi, Millî Kültür konularında yazılar yazmış, bu yazılarından bazılarını Millî Kültürden Millî Birliğe başlığı altında (İstanbul, 2009, Yesevi Yayıncılık, 302 sayfa) yayınladığı eserinde yer vermiştir.

Konuyu uzatmamak için Kayseri Türk Ocağı Dergisi'nde devamlı yazıları yayınlanan diğer değerli elemanların isimleri şöyledir:

Prof. Dr. Abdulkadir Yuvalı, Yrd. Doç. Dr. Kadir Özdamarlar, Prof. Dr. Mustafa Ünal, Av. İsmail Özmel, Nuran Güngör,

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Vehbi ECER Prof. Dr. Hülya ARGUNŞAH'ın elinden Onurluk'unu alırken

Yard. Doç. Dr. İkrâm Çınar, Süleyman Aydın, Âlim Gerçel, Hakan Tunç, Osman Karababa, Hakan Kurtkaya, Betül Aydoğdu, Mustafa Şerbetçioğlu, Doç. Dr. Ayhan Öztürk, Yılmaz Gürbüz, Özlem Akşit Kuşcan, Mustafa İlhan, Oğuz Solak, Ahmet Kaplan, M. İlyas Subaşı, Prof. Dr. Kenan Aycan, Özgür Yıldız, Bektaş Murat, Maarif Tayfur, Durdu Kocakaya, Yıldırım Koç, Zafer Keremtürk, Mehmet Uzun, Hakan Bozdoğan, Emete Gözügüzelli, Galip Güner, Mehmet Kılınçer, İhsan Dede, Doç. Dr. Fatih Köksal, Namık Aslan, Dr. Mustafa Parlak, Prof. Dr. Metin Karaörs, Prof. Dr. İbrahim Arslanoğlu, Dr. Mesut Ali Çiftçi, Sevim Arık, Prof. Dr. Nevzat Özkan, Ersin Çiçek, Müyesser Yıldız, Eriman Topbaş, Ertunç Kılıçaslan, Nejat Çoğal, Süleyman Eryiğit, Nesim Yalvarıcı, Yıldız Uğur, Emir Kalkan, Bedrettin Keleştimur, Dursun Berkok, İmdat Avşar, Bayram Durbilmez, Celal Er, Mustafa Yıldırım, Fahri Atasoy, Hilmi Demir, İrfan Akay, Yaşar Elden, Can Numan, Osman Çeviksoy, İsmail Acar, Prof. Dr. Ahmet Buran.

61. ve 108. sayı arasında makale ve şiirleri bulunanlar arasında bu derginin her sayısında şiirleri yayınlanan değerli öğretmen şair Fazıl Ahmet Bahadır'ı hatırlatmak isterim. Yeniden Kuva-yı Milliye adlı şiir kitabı iki baskı yapan destan ve kahramanlık şiirlerinin günümüz temsilcisi olan Fazıl Ahmet Bahadır'ın Kayseri Türk Ocağı'nın 112. Sayısındaki "Ağustos Şafağı" başlıklı şiirinin son bölümünü sunmak istiyorum:

"... Ağustos şafağında // Yürüyorum Kocatepe'de // Her adımda bir besmele // Usul usul ağırırken ufuklar // Başımın üstünde ak bulutlar // Dumlupınar'a doğru // Akıp gidiyor aheste // Hürriyet soluyorum // İliklerime kadar // Bin şükür her nefeste" Kayseri Türk Ocağı Dergisi 10 yıldan beri idealist ve Türk kültürü sevdalıları tarafından yayınlanmakta ve isteyenlere parasız olarak postalanmakta ve dağıtılmaktadır.

* Yrd. Doç. Dr.

MESELESİ OLAN DERGİ: İKİ YAYIN ÜZERİNE DURUM DEĞERLENDİRMESİ İSTANBUL BİR NOKTA DERGİSİ

Mustafa CELEP

Edebiyattan 'hoş bir seda' bırakmayı değil de 'kavga' ve çingar çıkarmayı anlıyorsak İstanbul Bir Nokta dergisinin kıyısından bile geçemeyiz. Dergiciliği, şairliği yarış pisti olarak düşünseniz bile durum değişmeyecektir."Bu toprakların ruhuna sadakatten" bir an olsun ödün vermeden, ayrılmadan 91 sayı çıkmak, her yiğidin harcı değildir. Dile kolay, 91 sayı.91 ay.

Aykırıyız da ondan!

'Niçin edebiyatla uğraşıyoruz' ve 'niçin dergi çıkarıyoruz' sorularına Mürsel Sönmez'in verdiği cevap karşısında içten içe göneniyor ve tanıdık biriyle karşılaşmış gibi seviniyoruz: cevap aslında düşündürücü: "Aykırıyız da ondan." diyor, Mürsel Sönmez. "Tersiz! Piyasaya tersiz, banknotlara tersiz, revaç bulan popüler değerlere tersiz, otomobil gürültülerine ters sürüyoruz, ters bakıyoruz, insanın gönlündeki çılgın çocuğa zincir vurmaya kalkan bütün dizgelere karşıyız, onun için edebiyatla haylazlığımızı tatmin ediyoruz. Onun için edebiyat dergisi çıkartıyoruz, iyi de ediyoruz."

Dergi çıkartmak tiryakilik gibi bir şey

Dergi çıkartmayı tiryakilik veya hastalık olarak da düşünsük her şairin zihninde bir dergi 'imajı' belirir kimi zaman. Dergi çıkarmayı insanlar arası muhabbet tesis edici bir etkinlik olarak düşünürsek daha soylu bir anlam çıkar bundan. Mürsel Sönmez'in Altuni zade'deki konuşmasının dergideki metninde Bir Nokta'nın çıkış gerekçesinin yanında dergiciliğe dair birçok ilke öğreniyoruz aynı zamanda:

"Dergi çıkartmak tiryakilik gibi bir şey oluyor. Bir kere bulaştınız mı bir daha bırakamıyorsunuz. Birleriyle, görünmeyen birleriyle sohbet ediyorsunuz. Bizim medeniyetimiz sohbet medeniyetidir, muhabbet medeniyetidir."

Kendine özgü bir gönül ritmi

Bir nokta'nın çıkış gerekçesi ve Mürsel Sönmez'in edebiyat ve hayata bakışı-şimdilerde birçok edebiyat dedikodusunun cangılında, asliyetini ve samimiyetini yitirmiş- genç şairler için temel prensipler diyebileceğimiz anlamlarla yüklü. Bu anlam yükü üzerinden şiir genci şiir ve edebiyata daha sağlıklı bakabilir. Bu mümkündür. Peki, Bir Nokta neyin imkânını sağlıyor bize ve Bir Nokta'nın gayreti nerelerde odaklanıyor:

"Bizim edebiyata ve hayata bakışımız teklik ve birlik zaviyesindendir. Biz mutlak birin, mutlak varın bütün varoluşu var ettiği ve bunu da halkiyet tarzında değil zuhur tarzında gerçekleştirdiğine kaniyiz. Şimdi bu bizi sesin görüntünün duygunun ve düşüncenin hepsinin membainin, menşeinin, mebdinin, kaynağının, kökünün,

özünün, cevherinin bir'den kaynaklandığına bizi inandıran bir gerçektir. Bunun açılım noktasında da Bir Nokta, dille yapılabileceğinin son noktasını yapmaya çalıştı. Fakat gevezelik değil, sükût mutlak hakikati kavramada yetkin bir yöntem ise de söyleye söyleye susmaya varmak peşinde bir gayretti Bir Nokta gayreti. Biz bunun peşinde olmaya çalıştık. Bütün bunları yaparken kendimizi hiç kimseye göre hizalamadan, övenin övgüsüne ya da yerenin yergisine asla aldırmadan kendi gönlümüzün ritmince yapmaya çalıştık, çabalıyoruz."

Yerli düşünce, yerli duyuş

Hiçbir özentiye ve kiralanmış bir zihne kapılanmadan bu toprakların değerlerine uygun ve uyumlu bir edebiyat mümkün müdür sorusunun en tatminkâr cevabı Bir Nokta olsa gerek. Gıdası ve beslenme kaynakları bize ait bir sesle biçimlenmiş, kompleksiz ve yalın ve sade ve isyanı olan kaç dergi sayabiliriz, bu edebiyat dünyasında?

"Kardelen, Düşünarı ve bunun devamında Bir Nokta, varoluşu teknik açıdan izah eden dünya görüşünün, sanat, estetik anlamda bir dışavurumdur. Yerli düşüncenin, yerli duyuşun türküsünü söyler."

"Sosyokültürel bir faaliyettir bu dergi, bu dergi bu toprağın ruhuna sadakatten besinini almaktadır."

Yeni bir aydın ahlâkı

Kendi öz değerlerimizle beslenmeyi temin eden edebiyat, yeni bir şahsiyet oluşumunda yapı taşı işlevi görebilir. Türkiye özelinde düşündüğümüzde bu kararlılıkta olan dergilerimiz bir elin parmaklarını geçmiyor. Peki, ne oluyor? Dergilerde yer almak deyince bu sadece şımarmamıza vesile oluyor, tekebbür etmemize ve tükenmemize vesaire vesaire..

Kirli zamanlarda yaşıyoruz. Ruhumuzla buluşmaya gidiyoruz...

Bir Nokta dergisinin işlevini şurada arayabiliriz sanırım:

"Bir Nokta'nın inadı, yeni bir aydın ahlakını da tebellür ettirmek."

Sıkışan ve daralan dünyamızı genişletmek: 90.sayı

Bu yeni zamanlarda düşünen bir kalbe ihtiyacımız var. Kısaca Bir Nokta özelinde Mürsel Sönmez, edebiyat ve hayat açımızı genişleten bir etkinliğin içinde bulunuyor, hem birey olarak hem de ekip olarak. Sözün ve insanın değerine inanmış bir şairdir Mürsel Sönmez.

"Çok gülen, çok iyimser, çok tatlı, çok düzgün, çok hoş insanların olduğu bu kadar steril kirli bir zamanda biz çatlak bir sesle bozuk bir ritimle arızalı işler yapmak istiyoruz. Bir Nokta'da bunu yapmaya çalışıyoruz. İnşallah da böyle devam edecek."

Bıktım rol görmekten

Günümüzde eksikliğini duyduğumuz bizce en önemli tavır, maskesiz konuşmaktır. Sahici konuşmak, harbi konuşmaktır. Yapıları ve yaşları gereği şiir gençlerini hoş görebiliriz ama nedir ortada kibir ve küçümseme varsa orada işler yolunda gitmiyor demektir.

Mürsel Sönmez, edebiyatla beraber insanı yalın ve içtenlikli yanında kavrayan

bir şair. Bir Nokta da bu tür dergilerden. Gel gelelim şiir ortamı söz konusu olduğunda iş biraz karmaşılaşıyor gibi. Bu tarihi konuşmanın sonunda Sönmez, tamamen bize ait, bize has bir yerden bir sahicilikten konuşur ve sözü nihayete erdirir:

"Ama bıktık tekebbür etmekten, bıktım rol yapmaktan, rol görmekten. Ben insanları rol yapmadan da sevmek istiyorum, edebiyat da bize bu sahiciliği öğretmeye çalışıyor. Bir Nokta'da bunu yapmaya çalışıyoruz. Bu kadar."

Altunizade'de yapılan bu konuşmanın Bir Nokta'da yayınlanan metnini okumadıysanız mutlaka okuyun derim. Düşündüren, işlevsel ve öğretici. Edebiyatı ve dergiciliği bu açıdan da kavrayabiliriz, dedirten bir yazı. Eyleme, bilince ve ilahi iradeye çağrı.

Şiir cemiyetinde böylesi 'güzel adamlar' da var, diyesi geliyor insanın.

Dile ve insanın doğasına saygı gösteren...

DEĞİRMEN DERGİSİ

Her yeni düşünce dergisi yeni insan tipi, yeni bir şahsiyet demektir. Üstelik bu dergi yeni bir insanın inşası adına yeni bir medeniyet tasavvuruna (Feta) sahipse önemi ve vazgeçilemezliği gözümüzde bir kat daha artar. Adapazarı merkezli düşünce ve edebiyat dergisi Değirmen'den bahsediyorum. 18.sayısını yeni bir biçimle(kapak tasarımı, sayfa düzeni, görsel tasarım) ve elbette sıkı ve dolu içeriğiyle çıkaran Değirmen, tasarımının yeniliğiyle de ilgimi çekiyor. Bunun yanında 'Oyun' dosyasıyla, 'oyun' kavramına yüklediği değişmeceli ve felsefi yüküyle, anlamıyla ve tabii ki bu konuyu yazınsal açıdan yetkinlikle ele almasıyla sahiplenebileceğimiz bir dergi, bir oluşum var karşımızda. Sahiplenebileceğimiz diyorum çünkü bir zamanların Tezkire dergisini anımsatan düzeniyle, duruşuyla varlığını düşünsel tavrını bize kabul ettiriyor zaten. Ve böylece sessiz çıkışı ve hacimli dosyasıyla yayın dünyasında, düşünce dergileri arasında seçkin yerini almış oluyor.

Oyun alanı olarak insan bedeni

Değirmen Dergisi'nin 'Oyun' adlı dosya konusuna dikkat çekmek adına bu hacimde yer alan benim de önemli bulduğum bir yazıyı ele almak, bu yazı üzerinden konuşmak niyetindeyim. Menderes Daşkiran imzalı bu yazı her bakımdan dikkate değer düşünceler sunuyor."Bir Medeniyet Projesi Olarak Feta-7/ "Oyun Alanı Olarak İnsan Bedeni veya İnsanın Yeniden Keşfi" . Daşkiran yazısına seküler dünyanın karakteristik özelliklerini serimleyerek başlıyor. Yazarın ifadesiyle seküler algının oyun ve eğlenceyi ön plana çıkarışı, yeni bir ihtiyaç şeklinde sunması, istek ve emellerin yeni tatmin yolları bulması, böylece insanın buna göre bilgi üretmesi, bilim yapması ve teknoloji geliştirmesi vs. modern sapmaya işaret eden göstergelerdir. Yazarın bu yazıdaki tutumu düşünüldüğünde aslında tam bir çağdaşlığa reddiye! Çağdaş manipülasyona karşı bir anti-manifesto! Seküler anlayışa karşı muhalif bir tavır!

Ancak kuru bir tepkisellik değildir bu, alternatif sunan, yeni bir medeniyet tasavvuru öneren işaretlerle dolu. Bu yazıda yeni bir insanın, bu insanı bağlı olarak yeni bir

anlayışın inşasına çalışıldığını görüyoruz.

Kozmetiğe reddiye

Daşkiran, bu yazıda modern insanın temizlik anlayışını da sorguluyor. Yazarın itirazı ve şikâyeti, kozmetik ürünlerin, insan bedenini oyuna ve oyuncağa çevirdiği, insanın fizyolojik yapısına yeni bir yüz verdiği yönünde. Bu modern dünyada her açıdan araçsallaşan bir insanla karşı karşıyayız. Bu modern insan esasında teknolojinin yani oyunun edilgen bir parçası durumundadır. Tam anlamıyla kişiöğlunun doğasını önemsiz gören, yaratılışa aykırı bir süreç işleniyor:

"Temizlerken kirletiyoruz. Suyu kirletiyoruz. Toprağı kirletiyoruz. Bilim arayışları ve teknoloji ile geldiğimiz noktaya bakınca on binlerce yıllık insanlığın ortak mirası olan felsefi ve düşünsel birikime tam bir çelişki oluşturuyor. Son yüzyılda her alanda büyük bir sapma yaşayan insanoğlu, bedeni ile çok yakından alakalı yeni bir oyun konusu olarak temizlik alanını keşfetmekte gecikmemiştir. Bu keşifle birlikte devasa bir sektöre dönüşen ürünlerle sapma kültürüne akıl almaz katkılar sunarak bir "kült" oluşturmıştır."

Yeni bir kozmos bilinci: Feta kaynaklı değerler

Daşkiran olan bitenin farkında. Olması gerekenleri de söylüyor. Adapazarı merkezli bir oluşum olan Feta Medeniyeti'nin ocağına önemli bir kanal açıyor, ciddi katkılar sunuyor. İnsanın ontolojik varlığının ve anlamının kavranışında yeni bir düşünme yolu açıyor. Daşkiran, insan bedeninin metalaşmasına karşı yeni bir medeniyet tasavvuru geliştirip sunuyor zihnimize.

İnsan ve dünyaya yeni bir bakış olarak Feta kaynaklı değerler, bozulmanın ve çürümenin had safhaya ulaştığı günümüzde dikkate alınması ilkeler ve tespitler içeriyor. Zihnimize açılım sağlayıcı temel prensipler. Peki, Feta kaynaklı değerler neleri içeriyor? Hangi çıkış yolunu öneriyor? Hangi anlamın idrakine çalışılıyor? İnsan ve dünyanın sorunlarına ilişkin çözüm ve tespitleri nelerdir?

Feta kaynaklı değerler yeni bir inşa denemesidir. İnsanın ve dünyanın sorunlarına ilkeler çerçevesinde bakan, insanın değerine inanan yeni bir medeniyet tasavvurudur. Yeni insanın, insanı insan yapan yeni değerlerin peşindedir. İnsana kadim sorumluluğunu yükleyen, hatırlatan yeni bir anlayıştır. Şimdi bu yeni algıyı daha somut bir hale getirmek için Menderes Daşkiran'ın yazısından seçtiğim temel ilkeleri maddeler halinde sıralayıp düşünebiliriz:

"İnsan,

- 1-Güven değerini önce kendine yöneltmeli kendisi kendinden emin olmalıdır.
- 2-Hayatı oyunlaştırarak kendisine zararlı bir kuşatma meydana getirmemelidir.
- 3-Narsizmin dışında, kendisini yaratılan eşrefi mahlûkat nazarıyla görerek bereketli bir sevginin merkezine doğru yolculuğa çıkmalıdır.
- 4-Saygı değerini hak edebilmek için yaratılışa, yaratılışa ve kendi yaratılışına saygı duyabilmelidir.
- 5-Kendisini aslında bir mikro kozmos olduğundan hareketle; sayılamayacak farklılıkları barındırdığını düşünerek tüm âleme karşı engin bir hoşgörü içinde

olmalıdır.

6-Kendimizi muhasebe etmeli, ruh ve beden arasında iletişim kurmalı, eşya tabiat ve Rabb dilini ihmal etmemeli.

7-Beden enerjimizi girişimci bir ruh ile toplumsal hizmete dönüştürmeli, oyun ve eğlence peşinde varlığımız anlamsız kılınmamalıdır.

8-Bedenini insan kılmak için düşünce ve ruh yönüyle aydınlanarak, çevresini aydınlatacak nitelikte bir aydın olmalıdır.

9-Kişi önce kendisine dost olmalıdır.

10-Kendisine bahşedilen her şeyin birinin büyük bir nimet olduğunu görerek, Rabb'ine derin bir inançla bağlanarak vefa sözcüğünü hayatta yaşanır hale getirip, önce Rabb'ine vefakâr olmalıdır.

11-Zihin kapasitesini alabildiğince genişletmeli.

12-Öncelikle kendi yeteneklerine güvenmeli, kendisine karşı kadirşinas olmalıdır.

13-Kendisinin ve kâinattaki her şeyin yine kendisine emanet edildiğini fark etmeli; emanet edicinin mesajlarıyla emaneti muhafaza etmelidir. "

Günümüzde epey bi yaygınlık kazanan 'kişisel gelişim' furasına da alternatif olabileceğini düşündüğüm bu oluşumun zihin açıcı bir işlevi de var.

Rüstem Budak yönetiminde Feta kaynaklı değerler ışığında çıkan Değirmen dergisi derin aydınlığıyla önümüzü aydınlatmaya, ufkumuzu genişletmeye devam ediyor.

MESELESİ OLAN ŞİİR

Hiçbir grubun sınırlarında kalmadan büyük bir titizlikle zihinsel yolculuk yapan edebiyat ve özellikle düşünce dergileri var bu memlekette. Ölçütünü düşünce derinliği olarak belirlediğimiz bu hareket ve oluşumun adı, Rüstem Budak öncülüğünde Sakarya'da yayın hayatını sürdüren bir dergi: Düşünce ve Edebiyat dergisi DEĞİRMEN. 19.sayısıyla devasa bir dosya konusu ve içeriğiyle yayın dünyasındaki haklı yerini daha bir pekiştirmiş oldu: YÜZYILIN KİTAPLARI SEÇKİSİ!

Âkif'le ilgili bir yazı

Dergideki bütün yazılar kendi bütünlüğü içinde bir derinliği ve vukûfiyeti barındırıyor. Yazıların tümünden bahsetmemiz mümkün değil. Bizi ilgilendiren tarafıyla Veli Karanfil'in Âkif'in Safahat'ı hakkında yazdığı bir yazıyı bahse konu etmeyi düşünüyorum: Bir Milletin İnkisar, İzmihlal ve İstikbal Hikâyesi ya da Mehmet Âkif'in Safahat'ı.

Yoksulluğun şekillendirdiği hayat: Âkif

Veli Karanfil'in Âkif'in Safahat'ına yönelik yazısını hassasiyetle yüklü bir yazı olarak niteleyebiliriz. Âkif bir şair olarak hemen her zaman özellikle modern epik açısından güncelliğini günümüzde de muhafaza eden, sorumluluk yükü ve cesarete dayalı bir şiire sahip oluşu ve ufkunu, ait olduğu insanların, milletin belirlediği bir karakter taşımasının yanında kendi akıbetini milletin akıbetiyle koşut düşünen, örnek alınası bir öncü ve şahsiyettir.

Âkif'in, milletini dert edinmesi onu önemli kılar. Âkif'in öncülük vasfı ve vazgeçilemezliği bununla sınırlı değildir sadece. Âkif'in bir ideale yazgılı oluşu, onu kibirli kılmaz mesela. Mukayese her zaman bir ölçü niteliğine sahiptir. Günümüz şiirini temsil kabiliyeti kazanmış şairlerle Âkif'in kişiliğini bir mukayese edin bakalım, sonuç ne çıkacak? Karanfil'i dinleyelim:

'Fırtına, kar, boran, bir yığın yoksulluk ve yoksunluğun şekillendirdiği bir hayatın sahibi olan Akif, ömür boyu koşar, düşer, kalkar, coşar sadece milleti için, fakat yok gibi yaşar, ondaki alçakgönüllülüğü hangi kelimelerle açıklayabilirsiniz?'

Meselesi olan şair: Âkif

Günümüz şiirindeki meselesizliği göz önüne aldığımızda, Âkif'in zulme uğramış İslam coğrafyasını tarassut etmesi, bu toprakların hali pür melaline odaklı duyarlılığı, hassasiyeti düşündürücüdür. Meselesi olan bir şiir yazmıştır Âkif. Bir çılgıktır, bir ikaz ve tepki şiirini dillendirmiştir. Âkif için şiir, bir ölüm-dirim meselesidir, hayat-memat mevzuudur. Sezai Karakoç, 'Evet şair, milletin sözcüsü, yorumcusu ve gerekirse yol gösterenidir. Şair, milletin kalbidir. Atan nabızı, çarpan yüreğidir.', der. Osman Özbahçe de 'Adı Türkiye anlamına gelen Âkif yüreğimi titretir', der.

Âkif'in sanatını hakkıyla değerlendirebilmek için onun derdine ilişkin kavrayış gücüne erişmek gerekir. Âkif'in derdi, mensubu olduğu milletin akıbeti ve sorunlarıdır. Milletin sıhhatine giden yolda köşe taşıdır Âkif.

'Bütün derdi, özelde içinde yaşadığı ülkesinin, genelde İslam milletlerinin huzuru, mutluluğu, esenliği, güvenliği, özgürlük ve bağımsızlığı, gelişmişliği ve dünya ölçeğinde söz sahibi haline gelmesinden başka bir şey olmayan Âkif, şiirlerinde feryat eder, yüksek sesle konuşur, kabuğuna çekilmiş, sanki hissiz bir leş gibi duran insanları gaflet uykusundan uyandırmaya, birlik, beraberlik, kardeşlik, dostluk ve barış içinde çalışmaya, kötü talihini değiştirmeye çağırır... Bu sebeple, kendisi için, kimi özel duyguları, düşünceleri, düşleri, sevdaları, hayal kırıklıkları, umutsuzlukları ve beklentileri için tek mısra yazmaz neredeyse... Safahat'ı bu bakış açısıyla okumadan Âkif'i anlamak, onun sanatkârlığını değerlendirmek mümkün müdür?'

Sanatında taşıdığı duyarlık dolu mısralarıyla Âkif'in mücadelesi, bugünün siyasi, sosyo-ekonomik ve kültürel şartlarında izi sürülmesi gereken bir güç içerir. Bu dinamizm kuvvetini duyarlığından alır. Millete giden ve millettten gelen, millete güç veren bir şiire sahip oluşuyla Âkif, yeni kuşaklar için de kılavuz olma özelliğini ve sahiciliğini koruyor.

Değirmen dergisinin değerlerimize yönelik bir bakış açısına vesile teşkil etmesinden dolayı, önce yazar Veli Karanfil'i ve Değirmen özelinde Rüstem Budak'ı tebrik ediyorum.

Bol çağrışımlı okumalar diliyorum.

ÇEMEN ŞİİR DERGİSİ

Kadir Özdamarlar *

1999 Yılından beri yurt dışı görevleri ve Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi'ndeki görevlerim dolayısıyla Kayseri'deki sanat faaliyetlerini, yeni çıkan dergileri ve yayınlanan eserleri takip etmemiz biraz zorlaşmıştı. Hoş...Emekli olup Kayseri'ye dönünce bunları bilhassa dergi ve kitap çalışmalarını büyük ölçüde tamamlamaya çalıştık.

Geçenlerde kütüphanemizi elden geçirmek icap etti. Gördük ki spor, siyasi, kültür ve edebiyat ile kurumların çıkardıkları dergiler hayli çeşitli. Son dönemlerde baskı tekniklerinin artmasıyla çok kaliteli dergiler dikkati çekmektedir. Elbette bunlar konuya ilgi duyanlar için son derece sevindirici gelişmelerdir.

Bunlar ayrı ayrı konular ama ben elimin altındaki cildi tamamlanmamış, ilk sayıları belirli sanat ve edebiyat dergilerinden şunları gördüm: ANASAM (1999),BERCESTE (Temmuz/2002), BİLGECE (Mayıs/1996),DOĞUŞ (Ağustos /1976) DOLUNAY (Mart-1999), DÜŞÜN (1999), EŞİK (Nisan/1992), GÜLPINAR (1991), KAYSERİ KÜLTÜR VE SANAT BÜLTENİ, (Kasım/1999), KEYFİYET (Nisan/1999), MAZLUM (1990), ÖNCÜ (Mayıs/1995) vb.

Bu dergiler yanında halen 1978 yılından beri varlığını sürdüren ve Anadolu dergiciliğinin yüz akı olan Erciyes Dergisi yanında yine Alim Gerçel'in sahibi ve yazı işleri Müdürlüğü'nde çıkan üç dergiden ikisi: Yeniden Diriliş Kültür Dergisi (Ocak/2003) ile ele alıp incelemek istediğimiz Çemen Şiir Dergisi (Mayıs / 2000).Bugün 10.yılında; 11.cilte ve 117.sayıya ulaşmıştır.

Yukarda da belirttiğimiz gibi derginin Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü Alim Gerçel'dir. Genel Yayın Yönetmeni: Eğitimci-şair, yazar Köksal Akçalı ve Genel Koordinatör ise: Mehmet Horoz'dur. Dergi'nin ebatları ise:29X10'dur. 16 sayfalık şirin bir şiir dergisidir.

Merhum Prof. Dr. Erol Güngör "Ocaklar Sönmemeli" adlı bir dergi yazısında; Anadolu'da çıkan dergilerin önemini belirtirken, "Türk Edebiyatının kılcal damarları" olarak önemser, yazar ve şairleri "özgür, yeni sesler" olarak görür. Çoğunu bilmediğimiz

ele alınan konuları “orijinal temalar” olarak yorumlar. Bu yüzden Anadolu’da yayınlanan dergilere “ayrı bir değer verdiğini ve hararetle okuduğunu” belirtir. Gerçekten de Çemen Şiir Dergisi de on yıldır aynı heyecanla ve sevimli yüzü ile yayınına devam ediyor, nice şairlerimizi sayfalarında misafir ediyor. Hem de ressam Hasan Gürpınar ve Osman Aytekin’in doyumsuz kapak resimleri ve grafikleriyle...

Derginin çıkış sebebini, yayın ilkelerini Alim Gerçel 2000 yılında yayınlanan ilk sayısında, şöyle anlatıyor: “Ne yazık ki sadece şiirle ilgili Kayseri’imizde bir dergi bugüne kadar yayınlanmamıştır. Biz bu durumu büyük bir eksiklik olarak gördük ve ilimizde şiir dergisi çıkarmaya karar verdik.” Çıkış gerekçesini böyle açıkladıktan sonra dergi amaçlarını şöyle açıklamaktadır: “Kayseri’de yaşayan ve Kayserili olan şairlerimizin telif şiirlerini yayımlamaktır.” Yaşayan Türkçe’ye saygıyı dikkate alarak yazılan şiirlerin tercih edilmesi yanında muhtevada şiir haberleri, şiir kitaplarının kısa tanıtımları, şiirle ilgili yapılan yarışmalar da, dergide yer almaktadır. Derginin cildi tamamlandığında bir güzel yanı da “İndeks”inin olmasıdır. Okuyucu ve araştırmacı için çok önemli bir kolaylık sağlaması bakımından son derece önemlidir. Bu ilk cildin indeksine baktığımızda 28’i hanım, 113’ü erkek olmak üzere toplam 141 şairin şiirleri yayınlanmıştır. Bu şairler içerisinde Burakhan Elden, Kemal A.Şen Köksal Akçalı, Mehmet Bilgehan, Önder Çağırın ve Ünal Tayfur’un daha çok şiirleri yayınlanmıştır.

Kaçıncı sayıdan itibaren başladığını tespit edemedim ama son üç yıl içerisinde dergi bir şairin şiirlerine ayrılmaktadır. Bunlardan hemen akla gelenler: Prof.Dr. Ahmet Uğur, Prof. Dr. Tuncer Gülensoy, Şükrü Somuncu, Zeki Genç, Nurala Göktürk, Köksal Akçalı, Abdülkadir Göçmen, İsmail Adil Şahin, İsa Çelikdönmez, Sergül Vural, Ömer Önder, Ahmet Korkmaz, Recep Çalışkan’a ayrılmıştır.

Öyle zannediyorum ki bazıları aynı şairler olmak üzere 1500 üzerinde Kayserili şairin şiirini bu güzel ve sevimli dergi ağırlamış ve ağırlamaya da devam etmektedir. Türk şiirinin daha çok hece ve serbest tarzıyla yazılan şiirlerin titiz elden geçtiklerini hemen gözlenmektedir. İnanıyorum ki şiirleri her okuyan kendince ayrı bir keyif almaktadır.

Dergiye gittikçe ilgi artmaktadır. Marifet biraz da okuyucunun iltifatına bağlıdır. Anadolu’da dergi çıkarmanın ne kadar zor olduğunu çoğu arif bilir. Bu zoru göğüsleyenler bizlerin güzellik dünyamıza birer neşve veriyorlarsa bizlerin de ilgilerimizi artırmamız gerekiyor.

Unutmayalım ki gerçek Türk Edebiyatının en temel kaynaklarından biridir bu dergiler.

* Yrd. Doç. Dr.

DERGİLER, BİZİ DOYURAN İKLİM

 İsmail ÖZMEL

Anadolu'yu bir baştan bir başa kucaklayan edebiyat, sanat, eğitim ve kültür dergileri, gönlümüzü ısıtan dergiler. Her biri başlı başına bir gayret, heyecan ve fikir odağı. Onlar için ne yazılsa değer, çünkü edebiyatımıza ve kültürümüze her sayıda yeni mahsuller, yeni güzellikler katıyorlar.

Ben bu yazımda dergilerimizin bir kısmını okuyucularımıza kısa notlar halinde tanıtmak istiyorum:

1- KÜLTÜR ÇAĞLAYANI

Eğitim, Kültür, Sanat, Edebiyat ve Halkbilimi Dergisi.

İki ayda bir yayınlanır.

Sahibi : Hayrettin İvgin (hayrettinivgin@gmail.com)

Genel Yayın Yönetmeni: Erhan İvgin

Yönetim Yeri : Konur Sokak Nu: 66/9 - Kızılay/ANKARA

Tel : 0.312.4259353

2- TÜRK DİLİ

Dil ve Edebiyat Dergisi

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Türk Dil Kurumu adına Prof. Dr. Şükrü Halûk Akalın.

Aylık olarak yayınlanmaktadır.

Yönetim Yeri : Atatürk Bulvarı 217, 06680 Kavaklıdere/ANKARA

Tel (Yazı İşleri) : 0.312. 4272879

E-posta : turkdili@tdk.org.tr

3- TÜRK EDEBİYATI

Aylık Fikir ve Sanat Dergisi

Kurucusu : Ahmet Kabaklı

Sahibi : Türk Edebiyatı Vakfı İktisadi İşletmesi adına

Vakıf Bşk. S. Servet Kabaklı

Genel Yayın Yönetmeni: Beşir Ayvazoğlu

Yazı İşleri Müdürü : Belkıs İbrahimhakkıoğlu

Müessese Müdürü : Cemal Aydın

Yönetim Yeri : Divanyolu Cad. Nu:14 - 34122 Sultanahmet/İSTANBUL

Tel : 0212.5275032-5261615

4- Aylık Sevgi Dergisi YESEVÎ

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Erdoğan Aslıyüce

Yönetim Yeri : küçük Ayasofya Mahallesi Küçük Ayasofya Cad. Hüseyin Ağa
Medresesi Nu :13 Kadirga, Sultanahmet/İSTANBUL
Tel : 0212. 6385194
Yazışma Adresi: P.K. 30-34490 Beyazıt/İSTANBUL

5- BİZİM ECE - Sanat ve Şiirin Elçisi-

Edebiyat, Kültür ve Sanat Dergisi.

Kurucusu ve Genel Yayın Yönetmeni: Ahmet Otman

E-posta : bizimece@mynet.com

Sahibi : Adem Sönmezer

Yazı İşleri Müdürü: Bülent Sönmezer

Yazışma adresi: P.K. 16 45300- Salihli

6- CEP SANAT

Aylık Kültür-Sanat ve Edebiyat Dergisi

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: Savaş Erdem

İletişim : Savaş Erdem. 200 Konutlar 21/D D.4 – KIRKLARELİ

Tel : 0 532 3451813

E-posta : savaser39@mynet.com

7- MAKİ

Kültür Sanat-Edebiyat Dergisi

Sahibi ve Yayın Sor.MEŞYAD (Mersin Şairler ve Yazarlar Derneği)

Adına : Abidin Güneyli

Yönetim Yeri : Bahçelievler mah. 1840 sokak, Serhat Apt. Zemin Kat, Nu:13/C

Yenişehir/MERSİN

Tel : 0532.4928999

8- KÜMBET ALTINDA

Eğitim, Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi

Üç ayda bir çıkar.

Sahibi : İrfan Yıldız.

Genel Yayın Yönetmeni: Osman Baş.

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: İsmail Polatçı

E-posta:kumbetaltinda@gmail.com

Yönetim Yeri : GOP Bulvarı Nu: 61/109 - TOKAT

P.K.25-Tokat

9- EDEBİYAT OTAĞI

Aylık Edebiyat, Sanat ve Fikir Dergisi

Divan Kitabevi adına Sahibi: Samet Çelik

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Uğur Polat

Genel Yayın Yönetmeni: Mehmet Çevik

İdare Yeri : Bayındır sok. Aksoy çarşısı Nu:27/3 Kızılay/ANKARA

10- ÇUKUROVA SANAT

Aylık Fikir Sanat Edebiyat Dergisi

İmtiyaz Sahibi : Abdullah Beyceoğlu
Yazı İşleri Müdürü : Ömer Faruk Beyceoğlu
İletişim : P.K. 1077 Cemalpaşa/ADANA
E-posta : ömerfaruk beyceoğlu@hotmail.com

11- ÇINGİ

Eğitim, Kültür, Sanat ve Edebiyat Dergisi

Kaysader adına Sahibi ve Genel Yayın Yön: Süleyman Karacabey

Suleyman.karacabey66@gmail.com

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Rasim Deniz

Yazışma adresi : P.K. 212 KAYSERİ

12- NEVZUHUR

Edebiyat - Kültür – Sanat Dergisi

Sahibi : Mustafa Akbaba

Genel Yayın Yönetmeni: Ali Demirel

Adres : Atatürk Cad. 1306 sokak Akbaba Apt. Nu:1/2 ANTALYA

Tel : 0.242. 2418062-63

E-posta : alidemire147@hotmail.com

13- KUBBEALTI AKADEMİ MECMUASI

Üç ayda bir yayınlanır

Kubbealtı İktisadi İşletmesi adına sahibi: Sinan Uluant

Yazı İşleri Müdürü : Mehmet Nuri Yardım

İletişim : Peykhane Sokağı Nu:3 34126 Çemberlitaş/İSTANBUL

Tel : 0212.5162356-5189209

14- BURUCİYE EDEBİYAT

Üç aylık edebiyat dergisi

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Erdoğan Tunç

Yayın yönetmeni : Ali Yıldız

İdare Yeri : Sultanşehir Kültür Sanat Derneği

Atatürk Cad. PTT Karşısı Sivas Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü kat:2
SİVAS

15- BİZİM KÜLLİYE

Üç aylık kültür ve sanat dergisi

İzzet Paşa Vakfı adına sahibi: Nihat Eriş

Genel Yayın Yönetmeni. Nazım Payam

Yönetim Yeri : İzzetpaşa Cad. İzzetpaşa Vakfı ek bina Nu:16/2- ELAZIĞ

Tel : 0.424. 2335513-2331500

DERGİLERİN ŞİİR, EDEBİYAT VE SANATA KATKILARI...

Osman BAŞ

Şiirin derinliğinde bir deryayı andıran kültürün her alanında yapılan çalışmaların yayınlanması, yayınlanan bir eser ortaya çıkması bir anlayışın ve sevdanın tartışmasız güzelliğidir.

Dergilerin derinliği ve genişliği, şairlerin bilgi, birikim ve hayal dünyasının kendi ekseninde kenarında ve kıyısında yol yürümenin bir aşk uzantısı mesafesinde “serbest”, “hece” ve “aruz” un yüreği teslim alışıdır.

Ulu çınarın kıyısında akıntıya kapılan ne kadar gönül suyu, yağmur damlası, bulut gezintisi sonrası yedi iklim anlamının süslenişindeki gökkuşağı altı barınağında nakış nakış işlenişin bütünlüğü içinde okuyucuya sunulan dergilerin tamamını tebrik ediyor, başarılar diliyorum.

Alemi besleyen su kaynaklarının güzelliğini anlattığımız Türkçe’miz. Fırtınaya tutulmuş, sularca durgun ve dahi dalgalı yüreğin rahatlaması kelimelerin şiirleşmesi, hikayeleşmesi, romanlaşması sonrası okuyucuya sunulması okuyan, araştıran, üreten, kültür seviyesi yüksek fertlerden millet oluşturulması öylesi bir yürek aşkının damla damla sevinç gözyaşındır.

Kaç uykusuz yürek kaldı ki geceleri yıldızlarla dost olan.
Huma kuşu ufkunda karlar vardır, ezelden ebede kültür deryasına mühür vurur da halden hale girer. Ölçülmeyen haller. Tahlil edilmeyen ateşler. Ve ölçemeyen aletler bilirim.

Anlatılmazların başında gelen ve herkesin sürekli kullandığı, anlattığı, yazdığı, yaşadığını sandığı gönül kelimesinin etrafında dönen ne varsa onu ancak kelimelerin mısralarla dizilişi ötesinde şiirleşen anlatımlarla sunmak güzeldi. Özü, közü, yanardağ ağzı mağma şiddetinde bir ateşi ancak mısralarla süslenen kelimeler anlatır.

Hangi şair ve yazar vardık ki kalemini gönül çeşmesinden beslemesin.

“hamdım, piştım, yandım” oooff...

Öylesine yarınları olan bu kalem çıktılarının okuyuculara ulaşması gerek.

İşte burada dergilerin önemine değinmek, gündemde tutmak, eğitim, kültür, sanat ve edebiyat dergilerinin yaşaması gerektiğini sesli dile getirmek gerek.

Kim nerede nasıl ve niçin kazanıyorsa kazansın. Biz kültür dergileri çıkaranlar güzel Türkçe’mizi yüceltmek, zenginleştirmek ve kültürümüzle bütünleşen bize ait ne varsa okuyucularımızla paylaşacağız. Dilimizi doğru kullanacağız.

Rahmetli Ahmet Kabaklı hocam yanı başında oturan bir dostuma “ Kümbet çıkmalı... Anadolu kurumamalı” diye söylerken Anadolu’da bin bir çeşit problemlere rağmen yayın hayatına devam etme mücadelesi veren Alperenlere için ciddiyetini de hatırlatıyordu. “Anadolu kurumamalı”...

Tabii dergiler magazinleşiyor, holdingleşiyor dahası küreselleşiyor. Ama Türk Milletinin kültürüne hizmet etmiyor. İşte, nice büyük şairler yetiştirmiş Türk şiiri, son elli yıldır, hem toplumsal hem de sanat alanında, toplumu derinden etkileyecek, peşinden sürükleyecek büyük şairler çıkarmada zor günlerini yaşıyor.

Anadolu’nun dört bir köşesinde nice cevherlerin kendilerini keşfedecek yayınları yok.

Her şeye yatırım yapan kendi iş adamlarımız kendi kültürüne hizmet için dergi çıkarmıyor. Çıkanlar da kültüre hizmet etmiyor.

Kümbet altında dergisi genel yayın yönetmeni olarak huzurlarınızda bulunuyorum.

Son bir asır içinde sanatın ve edebiyatın yol gösterici durumunda olan dergiler; Türk Edebiyatının bereketli topraklarında en verimli üründür. Dergi deyince elbette sanat, edebiyat ve kültür dergilerinden bahsediyoruz. Yoksa magazin kültürünü topluma şuursuzca pompalayan dergilerden değil.

Şunu asla unutmamak gerekir ki Türk Edebiyatında son asırda adından söz ettiren ne kadar şair, yazar, hikâyeci, denemeci, fıkracı, makaleci varsa hemen hepsi dergilerin hediyesidir.

Ahmet Kabaklı’yı Türk Edebiyatı’ndan, Alim Gerçel ve Nevzat Türkden’i Erciyes’ten, Ü.Fehmi Sorgunlu’yu Berceste’den, Nazım Payam’ı Külliye’den Osman Baş, İsmail Polatçı, Ünal Kar, Mustafa Erol’u(Kerimoğlu) Kümbetlerden Sezai Karakoç’u Diriliş’ten, , İsmail Özmel’i Akpınar’dan, Mustafa Kutlu’yu Dergâh’tan ayrı düşünemeyiz. Ayrı düşünemeyeceğimiz daha çok dostumuz var elbet.

“Dergi, hür tefekkürün kalesi” demiş Cemil Meriç. Kümbet altında dergisi bu ruh coğrafyasının sanat ve düşünce bugünkü temsilcilerindendir

Beşir Ayvazoğlu; dergileri değerlendirirken; Ciddiyet, itina, tutarlılık, okuyucuya saygı, zamanında bayide olmak... diyor.

Yaptığımız iş çok zordur. Zora talip olmak da zordur.

Semamızı süsleyen yıldızlar gibi sanat ve edebiyat dünyamızı aydınlatan bütün bu insanları dergiler ortaya çıkarmıştır. Konuyu bu bakımdan ele alırsak sanat ve edebiyat dergilerinin en büyük özelliğinin yetiştiricilik olduğunu söyleyebiliriz. Kümbet dergisi bu noktada çok önemli mesafeler kat etmiştir. Bünyesinden Bakan, Diplomat, danışman, akademisyen, yönetici, araştırmacı, şair ve yazar çıkarmıştır.

Elbette dergilerin en büyük fonksiyonlarından biri de sanatçılara düşünce dünyasının yoğun ortamlarında bulunma, yaşama, kavrama, yeni sanat ve edebiyat çevrelerinde bulunma imkânının sağlanmasında katkıda bulunmaktır.

Bir duvar gazetesinde, bir okul dergisinde, mahalli bir gazetede ya da dergide

adının çıkması uğruna gecelerce uyku uyumayan amatör ruhun coşkunuğu ile sanat ve edebiyatın ışıltılı yollarında bitmez tükenmez bir yolculuğa başlar. Belki dergilerin “ilke” adına farkında olmadan içine aldığı, sanat ve edebiyat aşığı bu insanların gönül dünyasını olgunlaştırmaktadır.

Yukarda da izah ettiğim gibi bazı şair ve yazarların adını hatırlayınca, kafamda kimi dergilerin canlanıyor olması birbirini tamamlayan bu iki unsurun bütünleşmesi... Dergiler her şeyden önce bir kimliktir. Hepsinin adı, taşıdığı düşünce bir “misyonun” bir ilkenin ifadesidir.

Kişiliktir, anlam ve anlayıştır. Tavır alıştır. Yürekte bir sevdayı taşıyıştır. Bir tutumun bütünlüğüdür.

Dergi bir duruştur. Dergi, aynı zamanda yeni bir varoluş biçimidir. Kendini ispat etme, dik durma, karşı koyma, hürriyetin yelpazelediği fikirlerini anlatabilme, ifade edebilme cesaretidir.

Dergi bir algılama biçimidir. Hayatı, eşyayı yeniden yorumlama işidir.

Dergi samimiyettir. Kendini anlama, kendine varma işidir. Dergi söyleyecek sözü olanların ihtiyacının karşılanmasıdır.

Dergi, ulaşılmaz ufukların yakınlaşması, farklı dünyadaki insanların buluşmasıdır. Uyumluluk içinde uyumu yakalayabilmek, düşünce sınırlarını sırt olmaktan çıkarıp, herkesin, her kesimin malı yapmaktır.

Dergi, birlikte olma duygusunun hazını yaşarken, yaşatırken mutlu olmak ve içinde yaşadığı topluma mutluluk aşılmasıdır.

“Dergi, şair ve yazarların yeryüzü şahitliğidir.

Birlikte varolmaktır. Birlikte paylaşmaktır.

Dergi, verimdir, fedakârlıktır. Dergi, birikimdir.

Başlamaktır, sürdürebilmektir.

Ve zamanı gelince bırakmasını bilmektir.(Bu farklı bir sevda, aşk olduğu için biz bunu yapamadık)

Sözdür, sözlüktür.

Dergi, görmektir, farkına varmaktır, farkına vardırırmaktır.

Dergi, maddenin manaya geçişidir.

Dergi kolektif bilincin ilk ve son aşamasıdır.

Bir tanım ve tanımlama işidir. Kuşanmaktır, kuşatmaktır.

Okumak, yazmaktır. Dergi bir emektir. Dergi erişilmez bir güzelliiktir.

Bir sevdadır bir aşktır.

Elbette dergilerin her şeyden önce kendi içinde bin bir güzelliği derleyip toparlayan; topluma gül kokularıyla düşüncelerini takdim etmeye çalışan bir fikir yumağı olduğunu biliyoruz.

Her dergi kendi misyonuna hizmet edebilecek, katkı sağlayabilecek, bütün hassasiyetleri, bütün şekilleri, bütün olguları, yorumları, bakış açılarını, düşünce zikzaklarını, hedef ve hedef ötesi değerleri; yakın ve uzak süreleri yan yana getirip

okuyucusuna azami ölçüde aktarmakla yükümlüdür.

Elbette böyle bir misyonu canlı tutabilmenin yolu hiç şüphesiz ortaya konan “ilkelerle varolma mücadelesi verebilecek kahramanların; hayatla doğrudan doğruya irtibatlı olması icap eder.

Çünkü yukarda da ifade ettiğimiz gibi dergi, bir tutumdur, tavır alıştır, samimiyettir.

Gönüllerden gönüllere uzanan bir dil ve düşünce köprüsüdür.

Dahası Türkçe’dir.

Dergi, sahiplenmedir. Dergi ve dergicilik yeni bir ruh halidir. Yeniden doğmak, yeni oluşları, yeni buluşları, kavrayışları, anlayışları toplumun düşünce dokularına yaymaktır.

Vuslattır... Her vuslatın bitiminde yeni hasletlere, yeni sırlara kanat açmaktır.

Daha birinin dağıtımı bitmeden diğerinin sancısını içinde taşıyan; dünyevi yalnızlıklar içinde nice fırtınalar kopan; yıllarca evlat özlemi misali bir insanın, dergi çıktığında; “kendine ilahi bir ikram olarak evlere verildiğinin” hissine kapılıp; çılgınca sevinip, ırmaklar gibi yüreği coşan bir fikir işçisinin sevincindeki; aşkı, sevdayı, heyecanı duyabilmek, dergiciliğin ve “dergi misyonunun” ta kendisidir.

Dergiyi çıkaranlar da, dergi mensuplarında bu “ilk heyecan, ilk aşktaki” sıcaklık ölmeye başladığından itibaren dergi ve dergiler sönecek, sonunda ömürleri nihayete erecektir.

Bir derginin hazırlanmasında yazıların toplanması, yazılması, tashihi, fotoğraflanması, sıraya konması, sayfa numaralarının verilmesi, içindekilerin yazılması, bir sevda gülünün, bir canhıraş feryadın satırlar arasında yer alması, bir destanın ortaya çıkması; bir delikanlının derginize “dergim” demesi, basılması, ilk rengin, ilk mürekkebin kokusunun burunda hissedilmesi, yapraklarını sayfa sayfa açmanız, ellerinizin boyanması, gönlünüzün yaşla dolması, “işte dergim, işte derginiz!” diyerek dağıtımına başlanması yeni bir doğum mutluluğundadır.

Anadolu’daki dergilerin var olma sebebi, elbette yüreği yanık, büyük sevdaların bu insanları titretmesidir.

Kısaca Kümbet, İçinde yaşadığımız topraklardaki geçmişten bugüne ne bırakmışsa, bundan sonra da ne bırakacaksa, tarihin ve tabiatın geleceğe aksi nasıl olacaksa; o anlayışın çekirdekleşmiş şeklidir.

Türklük adına, Türk-İslam anlayışı adına, Türk milleti adına, Türkçe adına ne varsa her şeyi kucaklamak, gönül kümbetimizde ne varsa okuyucuyla paylaşmak.

Şimdi, 1998 yılında başlayan Kümbet sevdası ile beraber olduğumuz ailemizle yolumuza devam ediyoruz.

Bugün; Tokat Kümbet, Bizim Kümbet ve Kümbet altında dergileri ile on yılı sizlerle beraber tamamladık. 41. sayımızı okuyucularımıza ulaştırmanın mutluluğunu yaşıyoruz.

Başlangıçtan bu yana dergimize sürekli katılımlar olmuş, yurt içinde bir çok il ve ilçede temsilciliklerimiz dergimize sahip çıkmış, yurt dışında özellikle Kardeş Türk ve

akraba topluluklarında Kümbet altında dergilerinin her sayısı heyecanla beklenir duruma ulaşmıştır.

Güz akşamlarının kışa aktığı gecelerin öteki yarısından şafağa ulaşmanın, şafak tutmanın, şafak olmanın ve bozkırdan vatan ufuklarına açılmanın güzelliğini yaşamının heyecanının ötesinde yarınları tutmanın mutluluğuna dönüşen güzel günlere merhabayla başlayan Kümbetli günler...

Özellikle Anadolu'nun unutulmuş köylerinde, kasabalarında, şehirlerindeki sanat ve edebiyata sevdalı gençlere sahip çıkmak; onlara sanat vadisinin dikenli yollarında yol göstermek, ellerinden tutmak; sanat çevrelerinde yer almalarını sağlamak, gönül ve düşünce ufuklarını okşayarak, daha iyiye, daha güzele ulaşmalarını sağlamak, bizim olduğu gibi bütün dergilerin de görevi olduğunu düşünüyorum.

Dergimizde, edebiyatın hemen her türünden eserlere yer verilmiştir.

Bunlar arasında binlerce şiir, yüzlerce tanıtım, deneme, makale, araştırma yazısı, biyografi, halk kültürü, tarihi makale, eğitim, felsefe, hikaye, mensur şiir, eleştiri, ve mülakat yayınlanmış sözel sayılar çıkarılmış olması, Kümbet altında dergisinin hitap ettiği yazar kadrosunun genişliğini ortaya koymaktadır.

Bu bir bakıma şu demektir: Tokat Kümbet, Bizim Kümbet ve Kümbet altında dergileri yurt içi ve yurt dışından binlerce şair ve yazar tarafından bir şekilde benimsemiş "benim" yerine "bizim" demiş; ona sahip çıkmış, onun ekibiyle beraber olmuş; Kümbet altında yazmaktan gurur duymuştur.

Adriyetik'den Çin denizine uzanan gönül coğrafyasında yazarların adını, düşüncelerini anlatmaya çalışan bir gayret...

Anadolu'da, yayın hayatını bin bir güçlüklerle sürdüren dergilerin varlık sebebi olan "ilke"lerinin ilkesizliğe dönüşmeden, bir başka ifadeyle kendi kimliklerini kaybetmeden sanat ve edebiyat vadisinde hayatlarını devam ettirmeleri son derece önemlidir.

Birbirimizi anlamak, tanımak, kavramak, destek vermek, birlik kurmak, Türkiye'miz, Türk Dünyası ve insanlık için yeni güzelliklere, yeni hedeflere birlikte ulaşabilmek, elbette yüreğimizdeki sevda ateşini birlikte yakmak durumundayız.

Kümbet kervanının son halkası Kümbet altında dergimizin genel yayın yönetmeni olarak aranızda bulunmaktan mutlu olduğumu ifade ediyor,

Kümbet altında dergimizin sahibi İrfan YILDIZ, yazı işleri müdürü İsmail POLATCI olmak üzere bütün Kümbet altında yayın ekibi arkadaşlarımla selam ve saygılarını sizlere iletiyorum.

Nice on yıllar da beraber olmak üzere...

Sevgi ve Saygılarımla.

Osman BAŞ

Kümbet altında dergisi

Genel yayın yönetmeni

ELAZIĞ DERGİLERİ

R. Mithat Yılmaz

Matbaa gibi basın-yayın da ülkemize geç gelmiştir.

Dolayısıyla ülkemizde çıkan ilk gazete, Sultan II. Mahmut'un teşebbüsüyle 11 Kasım 1831'de basılmaya başlanan Takvim-i Vekayi'dir. Son sayısı 4 Kasım 1922'de çıkan Takvim-i Vekayi, bir anlamda resmî bir gazetedir.

Sultan Abdülmecid'in teşvikiyle bir yabancı tarafından 1840'ta çıkarılan Ceride-i Havadis'i saymazsak ilk özel gazetemiz Ağâh Efendinin 21 Ekim 1860'ta çıkarmaya başladığı Tercüman-ı Ahval'dir. Bu gazetenin başyazarlığını yapan Şinasi, buradan ayrılarak 27 Haziran 1862'de kendi gazetesi Tasvir-i Efkâr'ı yayınlacaktır.

Bizde ilk dergi, bir meslek dergisi olup 1850'de yayınlanan Vekayi-i Tıbbiye'dir. 1862 Temmuzunda Münif Paşa, ayda bir kaydıyla Mecmua-i Fünûn'u çıkarmaya başladı. Aynı yıl içinde Mustafa Refik Bey ilk resimli dergimiz diyebileceğimiz Mir'at'ı (3 sayı) yayınladı. İlk edebiyat dergimiz Mecmua-i İber-i İntibah da (8 sayı) o yıl çıkmıştır. Adı geçen derginin kapanmasını müteakip İbretnûma devreye girer. Teodor Kasap Efendinin çıkardığı ilk mizah dergimiz Diyojen'in yayın tarihi ise 1869'dur.

Elazığ'da ilk matbaa 1866 yılında Vali İzzet Paşa zamanında Müzlef Efendizâde Rıza Efendi tarafından kurulmuştur. Bu matbaada ilk basılan eser, bir deyişe göre Harputî Ömer Naimî Efendinin Manzume-i Naima isimli 46 sayfalık bir kitabıdır. Diğer bir kayda göre ise bu matbaada ilk basılan eser, "tefsir-i zübed" (öz-özet tefsir) denilen el yazması bir Kur'an tefsiridir.

Elazığ'da yayınlanan ilk gazete 7 Ekim 1883'te haftalık periyotla yayına giren Mamûretül-Aziz'dir. Vali Hacı Hasan Refik Bey zamanında çıkmaya başlayan Mamûretül-Aziz yarı resmî bir gazete sayılırdı.

1918 yılında Kesrikli Mevlüt Apaydın tarafından Şark, 1922'de ise Hoğulu Mustafa Hulûsi Yetişkin tarafından sadece 41 sayı çıkacak olan Satvet-i Milliye yayınlanmıştır. Haftalık olarak basılan bu gazeteler aynı zamanda Elazığ'ın ilk özel gazeteleridir. 9 Ekim 1923'te neşrolunmaya başlayan Yeni Mefkûre de haftalık dönemlerle çıkan bir gazete idi.

İlimizde ilk günlük gazete, İhsan Turan tarafından 1 Mayıs 1930'da çıkarılmaya başlanan Turan gazetesidir. Daha sonra oğulları Kemal ve İsmet Turan kardeşlerce çıkarılan Turan, hâlen üçüncü kuşak elinde—Murat Turan/Eşref Turan— yayınlamakta olup Elazığ'ın en uzun ömürlü gazetesidir.

1951-1990 arasında hayat bulan Elazığ gazetesi de ilimizin ömürlü gazetelerindendir. 25 Ocak 1953'te yayınlanmaya başlayan Uluova gazetesi ise Elazığ'ın yaşayan bir diğer uzun ömürlü gazetesi olup elân Aydın Meral sahipliğinde yayınına devam etmektedir.

Dergi olarak Elazığ'da karşımıza çıkan ilk yayın, 1920 yılında hayata geçen ve ancak (3) sayı çıkabilen Fırat mecmuasıdır. Daha sonra 1962'de Fikret Memişoğlu, babasının başyazarlığını yaptığı bu derginin adını alarak Yeni Fırat ismiyle bir dergi çıkaracaktır. Memişoğlu'nun 1968'de vefatına kadarki yedi sene zarfında ancak 36 sayı çıkabilen Yeni Fırat, yine de Elazığ matbuatında en çok bahsi geçen bir dergi olarak itibar bulmuştur. Elazığ dergiciliğinde sözü edilmesi gereken bir başka yayın ise Altan dergisidir. 23 Şubat 1934'te açılan Elazığ Halkevi, 22 Şubat 1935'te Altan'ı çıkarmaya başlar. Bir anlamda "resmî yayın" diyebileceğimiz Altan, 1939 yılı 29 Ekim'inde çıkan 48. sayısı ile yayınına noktalama gereği duyar.

Günümüz Elazığ'ında, başta İzzetpaşa Vakfı himayesinde çıkan Bizim Külliye olmak üzere şahıslar, kurum ve kuruluşlar tarafından irili-ufaklı birçok dergi yayınlanmaktadır.

DERGİLER

FIRAT

Fırat mecmuası hakkında Yeni Fırat dergisinin 22. sayısında Fikret Memişoğlu'ndan ve Harput Yollarında adlı eserin 2. cildinde İshak Sunguroğlu'ndan edindiğimiz bilgiler şu merkezdedir: Vali Abdulkadir zamanında; 1920 yılında çıkarılan Fırat mecmuası, (3) sayı çıktıktan sonra adı geçen valinin Elazığ'dan Ankara'ya tayini üzerine kapanmıştır.

Bilhassa gençliğin fikirlerini destekleyen Fırat 'ta Sunguroğlu'na göre, "Dr. Piyer Taşo, Mustafa Sabri, Hulûsi Yetişkin gibi kalem sahipleri, ilmî, edebî, bilhassa istiklâl yolunda ateşin makaleler yazarlardı."

Fikret Memişoğlu ise mecmuanın 1. sayısında yer alan imzaları şöyle sıralar: Osman Remzi (Başyazı), Celil, Saffet, Hamdi, Mehmet Nuri.

Fırat'ın başyazılarını yazan Osman Remzi Bey, bilahare Yeni Fırat dergisini çıkaracak ve Elazığ'a kültür, sanat, folklor açılarından birçok yararlı işler yapacak olan Fikret Memişoğlu'nun babasıdır.

YENİ FIRAT

1920 yılında (3) sayı çıktıktan sonra kapanan Fırat mecmuasının devamı olarak 1962 yılının Mayıs ayında yayınlanmaya başlayan Yeni Fırat'ın Sahibi, Fikret Memişoğlu'dur. Derginin Mesul Müdürlüğünü ilk sayılarda Cenani Dökmeci, sonra Ömer Kayoğlu, sonra tekrar Cenani Dökmeci yapmışlardır.

Aylık sanat-fikir dergisi Yeni Fırat, 1962'de 6 sayı, 1963'te 12 sayı, 1964'te 6 sayı, 1965'te 1 sayı, 1966'da 9 sayı, 1967'de 2 sayı olmak üzere toplam 36 sayı çıkmıştır. 1967 yılı Eylül'ünde yayınlanan 36. sayı ile dergi temelli kapanmıştır. (O sıralar Fikret Memişoğlu rahatsızdır; 20 Temmuz 1968'de de vefat edecektir.)

Yeni Fırat'ı mahallî bir çevre dergisi gibi görüp algılamak yanlıştır. O, bu görevi ifa ile birlikte aynı zamanda üst seviyede bir kültür-sanat dergisidir de. Kapanması Elazığ için bir kayıp olan Yeni Fırat, Elazığ dergiciliğinde zannımca hâlâ (1) numaradır.

ALTAN

1934 yılında açılan Elazığ Halkevi, sosyal, kültürel çalışmaları yanında kitap ve broşürler yayımlamak suretiyle neşriyat faaliyetlerinde de bulunmuştur. Bu faaliyetlerin belki de en önemlisi 22 Şubat 1935 tarihinde 1. sayısı çıkan Altan dergisidir. O dönem Elazığ'ının tek dergisi olan Altan, şehrin kültür hayatına da şüphesiz bir canlılık getirmiştir.

Resmî hüviyeti haiz diye niteleyebileceğimiz Altan'ın, Elazığ Halkevi'nin 1. kuruluş yıldönümü olan 22 Şubat 1935'de ilk sayısı, Cumhuriyetin 16. yıldönümü olan 29 Ekim 1939'da ise son sayısı çıkmıştır.

Dergi, Haziran-1936'da 17. sayıdan sonra 3 ay; Şubat-1939'da 47. sayıdan sonra da 8 ay çıkmamıştır. 1939 Ekiminde 48. sayısı ile yayınına son vermiştir.

SESİMİZ

Elazığ Öğretmenler Derneği tarafından 1963 yılında neşrolunmaya başlanan Sesimiz dergisi, 1966'da maddî sıkıntılar sebebiyle kapanmıştır.

Daha çok meslekî ve edebî bir yayın olan Sesimiz, hem öğretmenlere hitap ediyor, hem de onların yardımlarıyla, yazdıklarıyla yaşıyordu.

NİLÜFER

Nilüfer; aylık kültür, sanat, edebiyat dergisi. İlk yayınlandığı tarih, 15 Ağustos 1991. 15 Mart 1992'de 7. sayıdan sonra bir daha çıkmadı.

Kültür, sanat, edebiyat konulu yazılar ve sanat değeri olan şiirlerle 48 sayfa olarak yayınlanan Nilüfer'in Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü İkrani Hangün, Genel Koordinatörü Mithat Durmuş, Müessese Müdürü Orhan Tağlıtunçezdi'dir.

ELAZIĞ'IN SESİ HARPUT

Elazığ'ın Sesi Harput dergisi, merkezi Elazığ'da bulunan Elazığ İlim ve Kültür Derneği tarafından yılda bir sayı hedeflenerek 1978'de yayına başlamıştır.

Yazı İşleri Müdürlüğünü Mustafa Bilbay'ın yaptığı Elazığ'ın Sesi Harput'ta millî ve mahallî alanda yazılara, araştırmalara, röportajlara, şiirlere yer verilmiş; fikir/sanat platformunda tespit ve değerlendirmelerde bulunulmuştur.

Elazığ'ın Sesi Harput sadece (2) sayı çıkabilmiştir.

MED-CEZİR

İki aylık kültür, sanat, düşünce dergisi. Ekim-Kasım 2001'de yayına girdi. Ancak maddî imkânsızlıklar sebebiyle diğer sayıları hep gecikmeli çıktı. Zaten Haziran-Temmuz 2002 tarihli 3. sayısı ile yayın hayatına son verdi.

Med-Cezir'i, bir idealde o tarihte Fırat Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü öğrencisi Recep Yılmaz çıkardı. Dolayısıyla derginin kimlik bilgilerine baktığımızda İmtiyaz Sahibi olarak Recep Yılmaz adını görürüz.

HARPUT'TAN ESİNTİ

İlk sayısı Haziran-2005'te neşrolundu. Türkiye Diyanet Vakfı Elazığ Şubesi'nin aylık yayın organı. Kasım-2010'da 66. sayısı okurları ile buluşan Harput'tan Esinti'nin Sahibi, adı geçen vakıf adına Elazığ İl Müftüsü Ömer Kocaoğlu. Ediz Erşen'in Yazı İşleri Müdürlüğünü, Nihat Oğuz'un Genel Koordinatörlüğünü, Murat Ergen'in Genel Yayın Yönetmenliğini yürüttüğü dergi Elazığ'da dizilip hazırlanıyor, Ankara'da Türkiye Diyanet Vakfı Tesislerinde basılıyor.

Harput'tan Esinti'nin yazı kadrosu, daha ziyade il-ilçeler müftülük elemanlarıyla yine il ve ilçelerdeki vaizlerden, vaizelerden oluşmakta.

HEDEF

1979 senesinde yayınlanmaya başlayan Hedef'in Sahipliğini Hamdi Yıldırım, Yazı İşleri Müdürlüğünü Süha Yılmaz, İdare Müdürlüğünü Mustafa Küçük üstlenmişlerdir. Sonraki sayılarda ise Sahipliğini önce Selahattin Deniz, daha sonra da M. Hamdi Karagöz yürüttüler.

Aylık Fikir ve Sanat Dergisi Hedef, ne yazık ki 12 sayı sonra 1980'de yayın hayatından çekilmiştir.

GELENEKSEL KÜRSÜBAŞI

Geleneksel Kürsübaşı, İstanbul-Divanyolu'ndaki Elazığ-Harput Folklor Derneği'nin çıkardığı bir dergi. Sahibi Hadi Koçak, Sorumlu Müdürü Naim Cömertoğlu, Genel Yayın Müdürü Fırat Koloğlu. Elimizde tek sayı bulunan; ancak üzerinde sayı numarası bulunmayan bu derginin baskı tarihi 10 Nisan 1970.

Derginin ilk sayfasında yer alan Hadi Koçak'ın yazısından anladığımız kadarıyla Geleneksel Kürsübaşı, İstanbul'daki Elazığlıların geleneksel hâle getirdikleri "Elazığ Kına Gecesi" vesilesiyle çıkarılmış özel bir hatıra-dergi.

Bu derginin, İshak Sunguroğlu'nun, Harput Yollarında eserinin 2. cildinde sözünü ettiği, Sahibi ve Yazı İşleri Müdürlüğünü Hadi Koçdemir'in yaptığı; yılda bir defa tertip edilen Elazığ folklor gecelerinde yayınlanan Kürsübaşı gazetesi ile aynı yayın olmadığı veya daha ziyade, sonradan formatının gazeteden dergiye dönüştürüldüğü kanaatindeyiz.

Fikret Memişoğlu da, 1944'te üniversiteli öğrenciler tarafından, "dernek gecelerinde okunmak üzere yılda bir defa" kaydıyla bu isimle çıkarılmış bir mizah gazetesinden bahseder.

AĞIN

Ağın; aylık düşün ve sanat dergisi. Sahibi, Ankara/Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği adına Ahmet Deviren, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Altan İlter, Teknik Yönetmen Ömer Öztürk. Hazırlanıp basıldığı yer; Ankara.

Ağın dergisi, bugüne kadar Elazığlıların çıkardığı dergiler arasında Türk Edebiyatı'ndan sonra en uzun ömürlü olanı. 1967-Eylül'ünde yayınlanmaya başlayan Ağın'ın 2010 Eylül-Ekim'inde müşterek 225-226. sayısı çıktı.

HARPUT ÇIRASI

Harput Çırası, İstanbul-Cevizli'de faaliyet gösteren Elazığ Kültür ve Yardımlaşma Derneği tarafından çıkarılmakta olan bir dergidir. Dolayısıyla Dernek Başkanı, derginin aynı zamanda

sahibi olmaktadır. Üç aylık periyotlarla yayına başlayan derginin ilk sayısı 2004 yılında çıkmıştır. İlerleyen yıllarda yayın aralığı uzayan Harput Çırası'nın 2010 yılında 17. sayısı yayınlanmıştır. Dergiye ilk yayınlanışından itibaren Faruk Akçiçek ve Erhan Özbay sahiplik etmişlerdir. Harput Çırası hâlen Taner Namli'nin sorumluluğunda yayın hayatına devam etmektedir.

ELAZIĞ

Merkezi Ankara'da bulunan Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı'nın yayın organı. İlk sayısı Ocak-1989'da çıktı.

Başlangıçta yılda bir kez çıkması planlanan Elazığ, 2000'li yıllara gelindiğinde Ocak ve Temmuz aylarında olmak üzere yılda iki sayı yayınlanmaya başladı.

Elazığ'ın Sahibi, ilk iki sayıda Elazığ Kültür ve Tanıtma Vakfı Başkanı Prof. Dr. Köksal Baloş'tur. Sorumlu Müdürü ve Yazı İşleri Müdürü ise Öner Demirel'dir. 3. sayıda derginin sahipliğini Muzaffer Yüzgeç, 4. sayıda ise Bedri Sever üzerlerine almışlardır.

Elazığ, hâlen yayınıni sürdürmekte olup, 2011'de 34. sayısı beklenmektedir.

ELDE

Ankara'da kurulmuş olan Elazığ Derneği adına üç ayda bir yayınlanmak ilkesiyle hayata geçmiş bir dergidir. 1. sayısı 1994 yılı Ocak ayında okuyucuyla buluşan Elde'nin dernek adına Sahibi Doç. Dr. Mustafa Gül, Yazı İşleri Müdürü Abdullah Duran'dır.

Ne var ki fakat Nisan-1994'te çıkan 2. sayıdan sonra Elde'nin yayınına ara verdiği ve 3. sayının ancak 1996 yılı Ocak ayında çıktığı görülür. Bu arada 1993'te kurulan Elazığ Derneği ile 1948'de kurulmuş olan Elazığ Kültür Derneği birleşmiş; "Elazığ Kültür Derneği" çatısı altında faaliyetini yürütür olmuştur.

EGE'DE ELAZIĞ

Ege'de Elazığ dergisi, İzmir'de bir grup Elazığlı'nın bir araya gelerek kurduğu Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği'nin yayın organıdır. Üç ayda bir yayınlanan derginin ilk çıkış tarihi Mayıs-2006; 2011-Ocak ayında 11. sayısı baskıdan çıkmış olacak.

Sahibi, Elazığ Kültür ve Dayanışma Derneği adına Kadir Canpolat'tır.

KÖMÜRHAN'DAN HARPUT'A

Baskıllılar Derneği'nin yayın organı Kömürhan'dan Harput'a, üç aylık dönemlerle yayınlanır haber, kültür, aktüalite dergisi.

Eylül-2006'da neşrine başlanan derginin Sahibi, dernek adına Naim Aslanmirza. Eylül-2010'da Kömürhan'dan Harput'a 11. sayısı ile okuyucularının elinde oldu.

MURAT HAVZASI

İlk sayısı 2006 yılında çıkan (ay belirtilmemiş) Murat Havzası dergisi Palu Kültür ve Dayanışma Derneği'nin dört ayda bir yayınlanır yayın organıdır. Derginin İmtiyaz Sahibi, dernek adına Murat Bilgin.

Murat Havzası, kimliğinde her ne kadar "dört aylık" bir yayın diye geçiyorsa da bu periyodu çoğu zaman yakalayamamış; nihayet 2010 yılında yine ayı belirtilmeyen 5. sayısı ile kapanmıştır.

ŞAFAK

Şubat-1999'da yayın hayatına giren Şafak dergisi, Şavaklıların yapısını, meselelerini, beklentilerini dile getirmek; onlara yardımcı olmak, problemlerine çözüm bulmak maksadıyla çıkmaktadır. Şavak kültürünün tanıtımı ve devamlılığını sağlamak, onlardan haber vermek de amaçlarının bir diğer kısmıdır.

Derginin İmtiyaz Sahibi Bekir Türkoğlu.

Üç ayda bir çıkan Şafak, başta Şavaklılar olmak üzere herkese ücretsiz dağıtılmaktadır.

ELAZIĞ EKONOMİ

Elazığ Ticaret ve Sanayi Odası yayın organı. 1. sayısı Ekim-2006'da çıktı; Aralık-2008'de 6. sayı ile kapandı. Büyük boy, kuşe, renkli, ofset, ücretsiz bir yayındı.

ETSO Yönetim Kurulu adına İmtiyaz Sahibi Suat Öztürk.

BAŞKAN

Başkan; aylık enformasyon ve tanıtım dergisi. Mehmet Topal'ın Sahipliği ve Yazı İşleri Müdürlüğünde Haziran-2004'te yayına girdi.

Ekonomi ve kültür ağırlıklı haber ve yazılarıyla öne çıkan Başkan, kuşe kâğıda renkli olarak basılıyor ve bu arada popüler/görsellik cazibesıyla dikkat çekiyordu. Başkan, Şubat-2009'da çıkan 42. sayıdan sonra Mehmet Topal'ın ifadesiyle, "maddî imkânsızlıklar yüzünden yayınına ara verdi."

ELAZIĞ'DA YAŞAM

Haziran-2008'de hayata "merhaba" diyen Elazığ'da Yaşam, aylık tanıtım, kültür ve aktüalite dergisi olarak ancak (6) sayı çıkabilmiştir. 7. sayının da içeriği neredeyse tamamen hazırlanmışken, maddî sıkıntılar sebebiyle basılamamıştır.

Genç bir kadro tarafından yayınlanan Elazığ'da Yaşam'ın İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü Fatih Güler'dir.

KONUŞAN ELAZİZ

1999 yılının Haziran ayında yayına giren Konuşan Elaziz; aylık siyasi, aktüel, kültür, sanat ve spor dergisi. Ancak ilk bir-iki sayıdan sonra aylık yayını sürdürmemiş; bir arada çıkan 5-6. sayısında da ismini "Konuşan Elazığ" yapmıştır.

Kuşe kâğıda renkli olarak basılan Konuşan Elaziz (Elazığ), logosunun altındaki lejanta uygun bir seyir izlemiştir; yani siyasi, aktüel, kültür, sanat, spor ekseninde. Bunlara eklenmesi gereken bir öge daha vardır ki o da "mizah"tır. Konuşan Elaziz (Elazığ)'ın sayfalarında "mizah" olacaktır; çünkü derginin İmtiyaz Sahibi Abdullah Şekeroğlu'dur.

Dergi, müşterek çıkan (5-6.) sayısı ile kapanmak zorunda kalmıştır.

MÜZİKRAM

Müzikram; aylık magazin, aktüalite dergisi.

Elazığ'da hazırlanıp Elazığ'da basılan, ücretsiz dağıtılan Müzikram, 1 Haziran 2006'da yayına geçti. Sahibi Umut Radyo-TV adına Yüksel Eser.

Onu çıkaranlar 5 yıllık bir başarılı yayının sonunda yeni bir karar aldılar. Mart-Nisan 2010 tarihli 31. sayı ile Elazığ'daki yayınlarına son verdiler. 1 Haziran 2010'dan itibaren de Müzikram'ı ulusal boyutta çıkarmaya başlayacaklar.

DINDİK

Aylık mizah dergisi; fiyatı 3 yumurta. 1 Eylül 2006'da ışıdı. Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü İ. Ekrem Katı. Toplam 25 sayı çıkan Dindik, Eylül-2008'de 25. sayısı ile yayınına ara vermiştir.

İlk 15 sayısı İ. Ekrem Katı'nın Sorumlu Yazı İşleri Müdürlüğünde çıkan Dindik'te, 16. sayıdan başlayarak bu görevi Ali Tizik üstlenmiştir.

*İlimizde, 18 Ekim 1952'de Kürün isminde haftalık siyasî, içtimâî bir mizah gazetesinin yayınlanmaya başladığını biliyoruz. Akıbeti hakkında bir şey bulamadık.

DENSÜZ

Elazığ'ın hâl-i hazırda tek mizah yayını. Fiyatı 2 tandır ekmeği.

Yayın aralığı; aylık.

İmtiyaz Sahibi/Yazı İşl. Müdürü Tahir Erdem, Genel Yayın Yönetmeni İ. Ekrem Katı.

1 Ocak 2010'da densüzlüğe başlayan ve ara vermeden bunu sürdüren Densüz'ün gittikçe genişleyen bir yazar-karikatürist ekibi vardır.

OKUL DERGİLERİ

GÖLCÜK

Elazığ Lisesi'nin 1950'li yıllarda en az (15) sayı çıkardığı dergi.

O yıllarda Elazığ Lisesi'nde Edebiyat Öğretmenliği yapan ve dergide yazıları çıkan Cahide Dalokay (Özdemir) hâlen 87 yaşında olup Ankara'da ikamet etmektedir.

Kendilerini telefonla arayarak, Gölcük dergisi ile ilgili bilgi edinmek istedik. Dergiyi hatırladılar; ancak kaç sayı çıktığını ve ne zaman, kaçınıcı sayıdan sonra kapandığını hatırlayamadılar.

ELAZIĞ LİSEMİZ

Elazığ Lisesi'nin 2004 yılında yayınlamaya başladığı okul dergisi.

Sahibi, Elazığ Lisesi adına Okul Müdürü Lütfi Parlak.

Lütfi Parlak'ın döneminde (4) sayı çıkan derginin yayını şu anda kesintiye uğramıştır.

DAĞ ÇİÇEKLERİ

Öğretmen Sıdika Avar Kız Meslek Lisesi'nin yayın organı. Sahibi, Okul Müdürü Özden Öztaş.

Mayıs-2008'de ilk sayısı çıktı. Dergi, ismini, okula adı verilen bir zamanların idol öğretmeni Sıdıka Avar'ın hatıralarını topladığı "Dağ Çiçekleri" isimli kitaptan alıyor.

BALAKGAZİ

Balakgazi Lisesi'nin eğitim dergisi.

Sahibi, Okul Müdürü Cemil Karabulut.

1. sayısı 1996-1997 Öğretim Yılında yayınlandı. O öğretim yılı iki sayı, sonraki yıllarda birer sayı çıktı. 2011'de şimdiki Okul Müdürü Muammer Aksoy sahipliğinde 17. sayısı çıkacak.

AKİF'TEN SESLER

Mehmet Akif Ersoy Lisesi dergisi. Mayıs-2007'de 1. sayısı çıktı.

Sahibi, Okul Müdürü Muhlis Tunç.

GENÇ İLETİŞİM

Necip Güngör Kısaparmak Anadolu İletişim Meslek Lisesi yayın organı. 2005 yılında yayınlanmaya başladı; Mayıs-2010'da 5. sayısı çıktı.

Sahibi, Okul Müdürü Ali Canpolat.

KUŞDİLİ

Namık Kemal İlköğretim Okulu'nun dergisi.

Sahibi, Okul Müdürü Mehmet Yıldırım.

1.ve 2. sayıları 1997-1998 Öğretim Yılında çıkan Kuşdili, takip eden öğretim yıllarında birer sayı ile yayınını sürdürmüştür.

MEZRE İLE İLETİŞİM

Mezre İlköğretim Okulu'nun dergisi. 2004-2005 Öğretim Yılında yayına başladı.

Sahibi, Mezre İlköğretim Okulu adına Okul Müdürü Muammer Aksoy.

Mezre İle İletişim'in 2009-2010 Öğretim Yılında 6. sayısı çıkmıştır.

ESİN

Vali Muharrem Göktaoğlu Lisesi yayın organı. Nisan-2007'de yayına başladı.

Sahibi, Okul Müdürü Fadıl Karlıdağ.

NAHİT ERGENE

Nahit Ergene İlköğretim Okulu yayını. Kasım-1998'da yayınlanmaya başladı.

Sahibi, Okul Müdürü Ahmet Sağlam.

PAŞALI

İsmetpaşa İlköğretim Okulu dergisi. Nisan-2006'da yayına başladı.

Sahibi, Okul Müdürü Hayri Uğur.

EĞİTİMDE PALU KALESİ

Palu Yavuz Selim İlköğretim Okulu'nun eğitim, kültür dergisi. İlk sayısı Nisan-2006'da yayınlandı.

Sahibi, Okul Müdürü M. Ferit Polat.

KAYNAKLAR

1. Sunguroğlu, İshak, Harput Yollarında, cilt: II; İstanbul-1959
2. Memişoğlu Fikret, "Elazığ'da Basın Hayatı"; Yeni Fırat, sa.22
3. Ülkü, Fethi, "Elazığ'da Basın"; Elazığ Dergisi, yıl 3, sa.3
4. Onur, M. Naci, "Harput ve Elazığ'a Dair Kaynak Eserler"; Bizim Külliye, sa.41
5. Taşkın, Ünal ve diğerleri, Elazığ Eğitim Tarihi, Elazığ Millî Eğitim Müdürlüğü Yayınları, Nu.2, Elazığ-2010
6. Temiz, Cengiz, Cumhuriyetten Günümüze Elazığ Basını (Basılmamış Yüksek Lisans Tezi), Fırat Üniversitesi Soysa Bilimler Enstitüsü Tarih Anabilim Dalı; Danışman, Yrd. Doç. Dr. Rahmi Doğanay, Elazığ-2000
7. Kati, İ. Ekrem ve diğerleri, Aziz Şehir Elazığ-Şehir Rehberi, Çayda Çıra Yayıncılık, Elazığ-2009
8. Kabaklı, Ahmet, Türk Edebiyatı, cilt: I; Türk Edebiyatı Vakfı Yayını, İstanbul-1989
9. Parlak, Lütfi, "Yeni Fırat Dergisi"; 7. Hazar Şiir Akşamları Güldestesi; Elazığ-2000
10. Batmaz, Kemal, "Elazığ'dan Türkiye'ye Bizim Külliye"; 7. Hazar Şiir Akşamları Güldestesi; Elazığ-2000
11. Çakmak, Okt. Zafer, "Elazığ Basın Tarihi Hakkında Kısa Bir Değerlendirme"; Dün ve Bugünüyle Harput, cilt: I; Türkiye Diyanet Vakfı Elazığ Şubesi Yayınları, Elazığ-2005
12. Haykır, Arş. Gör. Yavuz, "Elazığ (Elaziz) Halkevi Altan Dergisi Bibliyografyası"; Türk Dünyası Araş., sa.166, Şubat-2007
13. Haykır, Arş. Gör. Yavuz, "Elazığ (Elaziz) Halkevi Yayınları ve Altan Dergisi"; Türk Dünyası Araştırmaları, sa.171, Aralık-2007
14. Hayat Ansiklopedisi, cilt: II; Doğan Kardeş Yayınları, İstanbul-1982
15. 1992 Elazığ İli Yılı

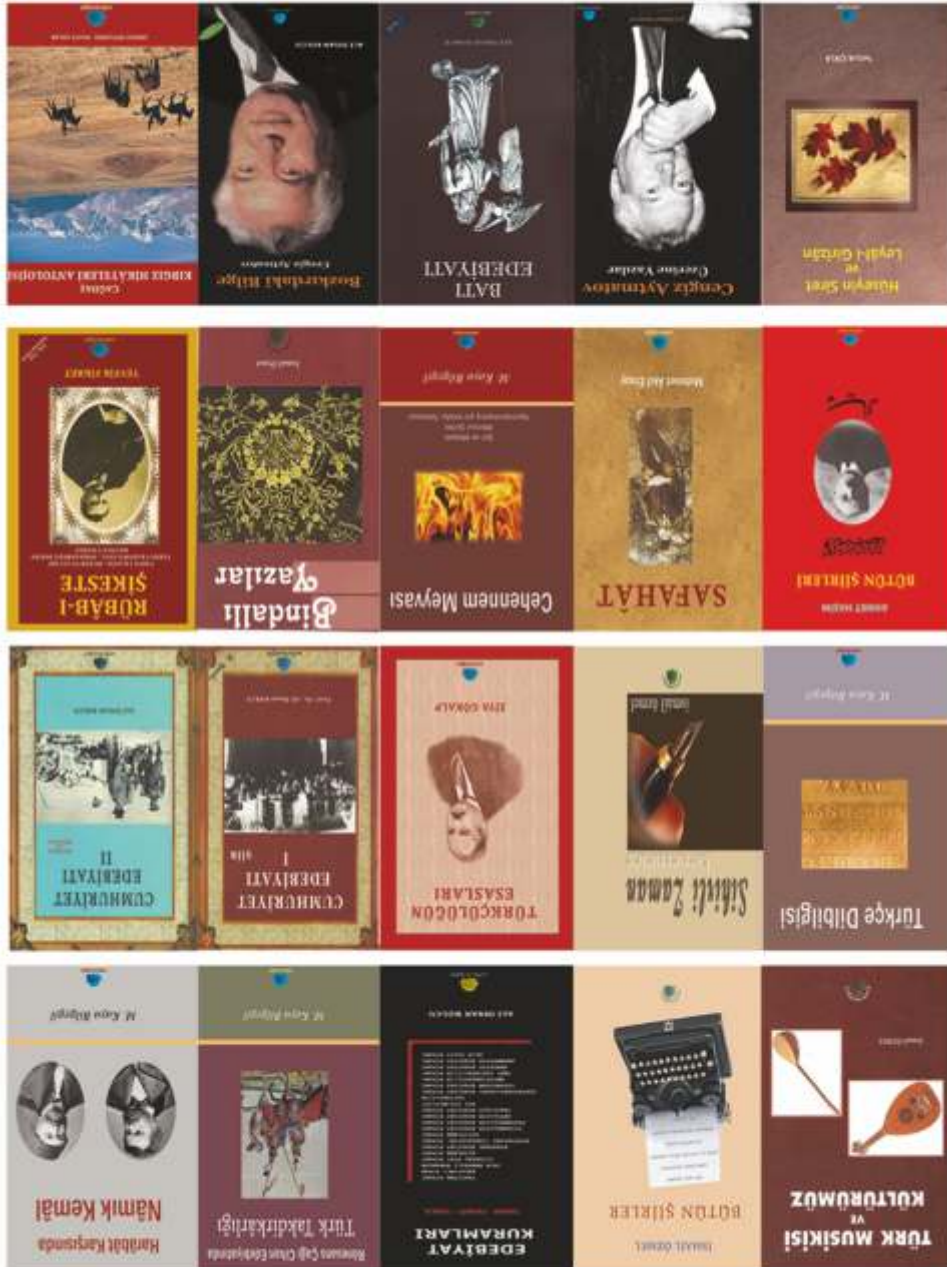
AKPINAR DERGİSİ 2010 DİZİNİ

- Abdulkadir Güler, Bekler Gelini Duvaklar, 5 (29), s. 43.
 Abdulkadir Güler, Dostlar Beni Hatırladı, 5 (28), s. 20-21.
 Abdulkadir Güler, Kadın Şairlerden Güzide Gülpınar Taranoğlu, 5 (26), s. 10-12.
 Abdullah Çağrı Elgün, Songül Dünder'in Romanı: Savaşların Kadını, 5 (28), s. 27-39.
 Abdullah Satoğlu, Lale Üstüne, 5 (30), s. 4.
 Abidin Güneşli, Gir, 5 (26), s. 9.
 Ahmet Sıvacı, Şair Esin Ardıç Ya da Gizemin Sessiz Çılgılığı, 5 (29), s. 20-26.
 Ahmet Vehbi Ecer, Bir Yaşama Biçimi Edebiyat, 5 (29), s. 10-11.
 Ahmet Vehbi Ecer, Kayseri Türk Ocağı Dergisi, 5 (30), s.28-32,
 Ahmet Vehbi Ecer, Kutsal Dağ Kültürümüz ve Erciyes Dağı, 5 (28), s. 9-12.
 Ahmet Yılmaz Tuncer, Ölmedin mi?, 5 (26), s. 27.
 Ali İhsan Kolcu, Nergis, 5 (25), s. 32.
 Ali İhsan Kolcu, Sonsuzluk Yolcusu, 5 (30), s. 3.
 Ali İhsan Kolcu, Susuz Kediler Şehri, 5 (26), s. 15.
 Ali Rıza Kaşıkçı, Gizlidir, 5 (30), s. 5.
 Asif Rüstemli, Cafer Cabbarlı ve Nuru Paşa, 5 (29), s. 37-42.
 Bedrettin Keleştimur, Şefkati Soluklayan Coğrafya, 5 (28), s. 23-26.
 Bedrettin Keleştimur, Yeni Dergiler Yeni Kitaplar, 5 (25), s. 29-31.
 Bekir Oğuzbaşaran, Berceste Aylık Kültür, Sanat, Edebiyat Dergisi, 5 (30), s. 22.
 Bekir Oğuzbaşaran, Yazmak, 5 (28), s. 13.
 Can Yücel, Fark Etmeli İnsan, 5 (28), s. 44.
 Cihat Mun, Yer Adları ve Aksaray, 5 (25), s. 35-38.
 Doğan Hızlan, Edebiyatımızın Niğdeli Ustaları, 5 (25), s. 4-5.
 Emrah Kurul, Kaybedenler, 5 (28), s. 22.
 Emrah Kurul, N/lsyan, 5 (27), s. 11.
 Emrah Kurul, Orhan Veli'nin Eski Biçimli Şiirleri Üzerine, 5 (26), s.22-25
 Engin Namlı, Ey Güzel Annem, 5 (27), s. 15.
 Esin Ardıç, Aynı Kıyı, 5 (26), s. 12.
 Esin Ardıç, Sarı Sabır, 5 (25), s. 31.
 Esin Ardıç, Söylence, 5 (27), s. 41.
 Fatih Çelik, Dört Odaydı İstedğim, 5 (30), s. 5.
 Fazıl Ahmet Bahadır, Bir Yemen Hikâyesi, 5 (27), s. 16.
 Fikret Dikmen, Bu Türküler oldukça, 5 (25), s. 12.
 Genç Osman Geçer, Niğde'de Bir İlk: Niğde Üniversitesi Kültür ve Sanat Evi, 5 (26), s.37-38.
 Gökhan Demir, Türk Edebiyatının Poetikaları, 5 (26), s. 19-21.
 Hadi Önal, Anadolu Yunus'tur, 5 (27), s. 27-35.
 Halil Hadi Bulut, Mehmet Zaman Saçlıoğlu'nun Öyküleri Üzerine Bir Deneme, 5 (28), s. 4-8.
 Hasan Öztürk, Rize'de Mavi Yeşil Dergisini Yayınlamak, 5 (30), s. 23-27.
 Hüseyin Ayaz, Edebiyat Kuramları, 5 (27), s. 24-26.
 İbrahim Ağâh Çubukçu, Güzelleme, 5 (29), s. 11.
 İsmail Âdil Şahin, Gazel (Ne Gerek), 5 (25), s. 41.
 İsmail Görkem, Diyarbakır'da Kurtuluş Kutlamaları, 5 (26), s. 8-9.
 İsmail Görkem, Ziya Gökalp'ın "Türkçülük" Anlayışı, 5 (25), s. 10-12.
 İsmail Özmel, 9. Uluslar arası Karacaoğlan Şelale Şiir Akşamları, 5 (29), s. 1.
 İsmail Özmel, Dergiler, Türk Edebiyatının Aynaları, 5 Aralık s.1
 İsmail Özmel, Dil ve Medeniyet, 5 (28), s.14-15.
 İsmail Özmel, Her Mutluluğun Bir Bedeli Vardır, 5 (25), s. 33-34.
 İsmail Özmel, Her Yazının Zamanla Sohbeta İhtiyacı Vardır, 5 (27), s. 1.
 İsmail Özmel, İstanbul Büyüsü, 5 (25), s. 9.

- İsmail Özmel, Sanatın Dili, 5 (27), s. 8-10.
 İsmail Özmel, Şehir ve Medeniyet, 5 (28), s. 1.
 İsmail Özmel, Şiir Zamanın ta Kendisidir, 5 (28), s. 1.
 İsmail Özmel, Yeni Bir Medeniyet Dairesinin Dile Etkisi Nedir?, 5 (29), s. 16-19.
 İsmail Özmel, Yol Aklıma Düşer, 5 (30), s. 1.
 İsmail Özmel, Dergiler Bizi Doyuran İklim, 5 (30), s. 41-43.
 İsmail Sarıkaya, Divan Edebiyatı, 5 (26), s. 14-15.
 İsmail Sarıkaya, Yunus Emre ve Türkçe, 5 (29), s. 27-29.
 Kadir Özdamarlar, Çemen Şiir Dergisi, 5 (30), s. 39-40.
 Kenan Şahbaz, Eşek Yine Eşek, 5 (28), s. 41.
 Kenan Şahbaz, Türkiye, 5 (26), s. 16.
 Kibar Ayaydın, Türkçe Hassasiyeti, 5 (27), s. 42-44.
 Muhsin İlyas Subaşı, Süveyda ve Sergül Vural, 5 (27), s. 12-14.
 Murat Soyak, Akpınar Edebiyat, Kültür, Sanat Dergisi Hakkında İsmail Özmel ile söyleşi, 5 (30) s. 6-11.
 Murat Soyak, Bir Şehir İçin Göz Aydınlığı, 5 (26), s. 35-36.
 Murat Soyak, Fareler ve İnsanlara Dair, 5 (25), s. 39-41.
 Murat Soyak, İstanbul İstanbul, 5 (29), s. 30-36.
 Murat Soyak, Mehmet Akif Aydınlığı, 5 (25), s. 43-44.
 Mustafa Celep, Meselesi Olan Dergi: İki Yayın Üzerine Durum Değerlendirmesi İstanbul Bir Nokta Dergisi, 5 (30), s. 33-38.
 Nail Başel, Bulaşır, 5 (26), s. 21.
 Nail Başel, Uyku, 5 (26), s. 43.
 Namık Aslan, Niğde/Bor Kaynaklı Dört Cönk ve Muhtemel Niğdeli Âşıklar, 5 (25), s. 22-28.
 Nihat Kaçoğlu, Şiirde Naz, 5 (26), s. 26-27.
 Nisari Özdoğan, Niğde'ye Selam, 5 (25), s. 42.
 Osman Aytekin, Mazide Kalmış, 5 (29), s. 44.
 Osman Baş, Dergilerin Şiir, Edebiyat ve Sanata Katkıları, 5 (30), s. 44-48.
 Osman Gökçe, Şiir Şöleni, 5 (28), s. 39.
 Ömer Aydoğan, Nasreddin Hoca, 5 (27), s. 36-41.
 Özer Meral, Güney Şehri Kadar Güzel, 5 (29), s. 9.
 Özer Meral, Özlediğim Bahar Geliyor, 5 (30), s. 4.
 Pınar Öztürk, Yalnızlık, 5 (26), s. 36.
 R. Mithat Yılmaz, Elazığ Dergileri, 5 (30), s. 49-55.
 Ramazan Demir, Vatanın Sahibi Değil Kiracısı Olmak, 5 (26), s. 17-18.
 Saim Sakaoğlu, Bilimde Aşıma Teknikleri, 5 (26), s. 4-7.
 Saim Sakaoğlu, Niğde Güzellemesi, 5 (25), s. 6-8.
 Semih Çelik, Kıbrıs Üzerine Bir Hasbıhâl, 5 (26), s. 28-34.
 Sergül Vural, Çiy Gülümser, 5 (29), s. 26.
 Şahin Uçar, Janus, 5 (26), s. 13.
 Taha Akyol, İdealist Arkeolog, 5 (29), s. 4-5.
 Tayfun Haykır, Besim Atalay'ın Niğde Maarif Müdürüken Kaleme Aldığı Bir Yazı Dizisi, 5 (25), s. 13-21.
 Uğur Arıbaş, Niğde'de Dergicilik, 5 (30), 12,
 Umut Bulut, Eskader'in Babıâli Sohbetleri, 5 (26), s. 39-43.
 Vedat Ali Tok, Şeyh Galip'in Şiir Anlayışı, 5 (28), s. 16-20.
 Vedat Ali Tok, Şiirimizde Hazan, , 5 (29), s. 12-15.
 Vedat Fidansoy, Yüzünden Gülmeyi Hiç Eksik Etme, 5 (27), s. 11.
 Yaşar Çağbayır, İstiklal Marşından Gençliğe Mesajlar, 5 (27), s. 4-7.
 Yaşar Çağbayır, Şiir Üzerine Üç Beş Kelam, 5 (29), s. 6-9.
 Yaşar Elden, Anadolu'nun Uzun Soluklu Mektep Dergisi "Erciyes", 5 (30), s. 18-21,
 Yılmaz Bacaklı, Ahmet Muhip Dıranas: Yaşarken, 5 (27), s. 17-23.

www.salkimsogut.com

Adres: Cumhuriyet Caddesi Kamillağa Sokak 29-C Tel&Fax:0442 235 65 70
e-mail:salkimsogutayincilik@mynet.com-salkimsogutayinevi@gmail.com

ERZURUM

**ALKOL ve TATLANDIRICI
KARIŞTIRILMADAN ÜRETİLEN
GERÇEK GAZOZ**

K-Q
TSE-ISO-EN
9000

G-F
TSE-ISO-EN
22000

CAM
ŞİŞEDEN
GELEN SAĞLIK

SAF KRISTAL
ŞEKERDEN
YAPILAN
TEK GAZOZ

*Öz Malınız,
Güvenilir
İçeceğiniz...*

NİĞDE MEŞRUBAT VE GIDA SAN. TİC. LTD. ŞTİ.

Tel: 0.388 225 01 55

Organize Sanayi Bölgesi 6. Cad. No: 26 • NİĞDE
www.nigdegazozu.com.tr